

AJPPA

วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

สมาคมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

อาคารเรียนรวม ชั้น 5 โชน บี

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

เลขที่ 79 หมู่ 1 ต.พหลโยธิน

ต.ลำไทร อ.วังน้อย จ.พระนครศรีอยุธยา 13170

โทร. 091-969-1539

E-mail: journal.ajppa@mcu.ac.th

วารสารวิชาการ
รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2564 Vol. 3 No. 2 May-August 2021

Vol. 3
No. 2

วารสารวิชาการ รัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

ACADEMIC JOURNAL OF POLITICAL SCIENCE AND PUBLIC ADMINISTRATION

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม 2564 Vol. 3 No. 2 May-August 2021

ISSN Print: 2822-065X, ISSN Online: 2822-0676

A
J
P
P
A

วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

สมาคมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

Academic Journal of Political Science and Public Administration

ปีที่ 3 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม 2564

จำนวนพิมพ์ : 10 เล่ม

กำหนดการเผยแพร่ ปีละ 3 ฉบับ

ฉบับที่ 1 มกราคม – เมษายน

ฉบับที่ 2 พฤษภาคม – สิงหาคม

ฉบับที่ 3 กันยายน – ธันวาคม

วัตถุประสงค์

วารสารฯ มีนโยบายรับตีพิมพ์บทความคุณภาพสูงในด้านรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์ โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือคณาจารย์ นิสิต นักศึกษา และนักวิจัยทั้งในและนอกสถาบัน

ที่ปรึกษาวารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

พระเทพวัชรบัณฑิต, ศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระเทพพรเมธี, รศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระสุวรรณเมธากรณ์, ผศ.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระเมธีธรรมอาจารย์, รศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระเทพเวที, รศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระโสภณวชิราภรณ์, ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พระอุดมสิทธินายก, รศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

รศ.ดร.สุรพล สุขะพรหม

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

บรรณาธิการ:

รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ผู้ช่วยบรรณาธิการ:

พระมหากฤษฎา กิตติโสภณ, ผศ.ดร.

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

หัวหน้ากองบรรณาธิการ:

อาจารย์ ดร. สุภัทรชัย สีสะไบ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ทีมบรรณาธิการ:

พระเมธาวิเชียรสร, รศ.ดร.

ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง

ศ.ดร.จำนง อติวัฒนสิทธิ์

รศ.ดร.สุรพล สุธะพรหม

รศ.ดร.เต็มศักดิ์ ทองอินทร์

ผศ.ดร.พงษ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์

ผศ.ดร.อภิญา ฉัตรช่อฟ้า

รศ.ดร.ภูมิ มูลศิลป์

รศ.ดร.ว่าที่ พ.ต.สวัสดิ์ จิรภูมิติกาล

รศ.ดร.วันทนา เนาวรัตน์

ผศ.ดร.ตระกูล จิตวัฒนากร

ผศ.ดร.บุษกร วัฒนบุตร

ผศ.ดร.ทวนธง ครุฑจ้อน

ผศ.ดร.ธเนศพล อินทร์จันทร์

ผศ.ดร.เสกสรรค์ สนวา

ผศ.ดร.วิภาณี เมื่อกบัวขาว

ผศ.ดร.สมคิด ดวงจักร

ผศ.ดร.มยุรี รัตนเสริมพงศ์

ผศ.ดร.กมลวรรณ วรรณธำ

ดร.ฉัตรณรงค์ศักดิ์ สุธรรมดี

ดร.ณัฐนันท์ จิรจิณมิตร

ดร.ชฎิล โรจนานนท์

ดร.สิริพัฒน์ ลาภจิตร

ดร.พัทธนันท์ ตลาดทรัพย์

อ.พินันท์ ลาตบัวขาว

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

กระทรวงยุติธรรม

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ

มหาวิทยาลัยทักษิณ

มหาวิทยาลัยพิษณุโลก

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา

มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์

มหาวิทยาลัยขอนแก่น

วิทยาลัยพิษณุบัณฑิต

กองจัดการ:

พระมหาสมชาย ขนติสรโณ

อาจารย์ ดร. นิกร ศรีราช

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ศิลปิน:

ผศ.ดร. สุริยา รักษาเมือง

ผศ.ดร. ประสิทธิ์ พุทธศาสน์ศรัทธา

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

การเงิน:

อาจารย์ ดร. สุมาลี บุญเรือง
นางสาวพัชรี หาลาง

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ฝ่ายกฎหมาย:

รศ.ดร. ธัชชนันท์ อิศรเดช

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

สำนักงาน:

สำนักงานสมาคมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
สมาคมวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์
อาคารพระราชรัตนโมลี (นคร เขมปาลี) ชั้น 4 เลขที่ 79 หมู่ที่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอลำปลายมาศ
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170 โทร. โทร. 0919691539

จัดพิมพ์โดย:

โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
เลขที่ 79 หมู่ 1 ตำบลลำไทร อำเภอลำปลายมาศ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13170
โทร. 035-248-000 ต่อ 8555, 8556, 5541. แฟกซ์. 035-248-000 ต่อ 8545

วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

Academic Journal of Political Science and Public Administration

Vol.3 No.2 May – August 2021

Number of prints: 10 copies

Release Date Is 3 Copies Per Year.

Issue 1 January – April.

Issue 2 May – August.

Issue 3 September – December.

Objective:

The journal has a policy to publish high-quality articles in political science and public administration. The target groups are faculty members, students, and researchers both inside and outside the institution.

Advisory Board of Journal

Prof. Dr. Phra Thepwatcharabundit
 Assoc. Prof. Dr. Phra Theppawaramethi
 Asst. Prof. Phra Suwanmethaphorn
 Assoc. Prof. Dr. Phra Medhidhammajan
 Assoc. Prof. Dr. Phra Thepwethi
 Phra Sophonvachiraphorn
 Assoc. Prof. Dr. Phra Udomsiththinayok
 Assoc. Prof. Dr. SuraponSuyaporm

Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University
 Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Editor:

Assoc. Prof. Dr. Kiattisak Suklueang

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Assistant Editor:

Asst. Prof. Dr. Phramaha Krisada Kittisobha

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Editor in Chief:

Dr. Suphattharachai Sisabai

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Editorial Team:

Assoc. Prof. Dr. Phramedhavinaiyaros

Mahamakut Buddhist University

Prof. Dr. Boonton Dockthaisong

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Prof. Dr. Chamnong Adivadhanasit

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Asst. Prof. Dr. Suriya Raksamueng

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Assoc. Prof. Dr. Toemsak Thongin

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Asst. Prof. Dr. Phongphat Chittanurak

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Asst. Prof. Dr. Apinyar Chatchorfa

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Assoc. Prof. Dr. Sawat Chirattitikan

Ministry of Justice

Assoc. Prof. Dr. Wanthana Naowan

Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

Asst. Prof. Dr. Trakool Jitwattanakorn

North Bangkok University

Asst. Prof. Dr. Busakorn Watthanabut

North Bangkok University

Asst. Prof. Dr. Thuanthong Krutchon

Thaksin University

Asst. Prof. Dr. Tanesphol Injun

Phitsanulok University

Asst. Prof. Dr. Seksan Sonwa

Roi Et Rajabhat University

Asst. Prof. Dr. Wipavane Phueakbuakhao

Phetchaburi Rajabhat University

Asst. Prof. Dr. Somkhit Duangchak

Chom Bueng Rajabhat University

Asst. Prof. Dr. Mayuree Rattanasermphong

Thepsatri Rajabhat University

Asst. Prof. Dr. Kamonwan Wanthanang

Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University

Dr. Chatnarongsuk Suthamdee

Chaiyaphum Rajabhat University

Dr. Nadthanan Chirakitnimit

Chiang Mai University

Dr. Chadin Rochananonda

Chulalongkorn University

Dr. Siriphat Lapchit

Surindra Rajabhat University

Dr. Phatthanan Taladsub

Khon Kaen University

Pinan Ladbuakhao

Pitchayabundit College

Management Division:

Phramaha Somchai Khantisarano

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Dr. Nigorn Srirat

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Fine arts:

Asst. Prof. Dr. Suriya Raksamueng

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Asst. Prof. Dr. Prasit Phutthasatsattha

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Finance Subdivision:

Dr. Sumalee Boonrueang

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Miss Paschree Halang

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Legal Subdivision:

Assoc. Prof. Dr. Tatchanan Isaradej

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

Office:

The Office JOURNAL OF POLITICAL SCIENCE AND PUBLIC ADMINISTRATION

POLITICAL SCIENCE AND PUBLIC ADMINISTRATION

79 Moo 1, Lam Sai, Wang Noi, Ayutthaya 13170

Published by:

Mahachulalongkornrajavidyalaya University Printing House

79 Moo 1, Lam Sai, Wang Noi, Ayutthaya. 13170.

Call. 035-248 - 000, ext. 8555,8556,5541 Fax. 035-248-000. ext. 8545.

**คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ :
วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์**

ARTICLE REVIEW BOARD:

ACADEMIC JOURNAL OF POLITICAL SCIENCE AND PUBLIC ADMINISTRATION

1. พระพรหมบัณฑิต, ศ.ดร.
Prof. Dr. Phra Brahmaphundit	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
2. พระธรรมรัตนารักษ์, ดร.
Dr. Phra Thammaratanaporn	วัดเขียนเขต จังหวัดปทุมธานี
Wat Khian Khet, Pathum Thani Province
3. พระเทพวัชรบัณฑิต, ศ.ดร.
Prof. Dr. Phra Thepvatjarabundit	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
4. พระเทพปริยัติเมธี, รศ.ดร.
Assoc. Prof. Dr. Phratheppariyattimethi	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
5. พระราชวัลลาจารย์, ดร.
Dr. Phra Rajwallapajan	วัดหนองหอย จังหวัดราชบุรี
Wat Nong Hoi, Ratchaburi Province
6. พระเมธาวิเชียร, รศ.ดร.
Assoc. Prof. Dr. Phramedhavinaiyaros	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
Mahamakut Buddhist University
7. พระสมุทรโฆษโกศล, ดร.
Dr. Phra Samut Wachirasopon	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
8. พระพิพัฑฒโรดม
Phra Phiphatphatcharodom	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
9. พระครูปริยัติกิตติธำรง, รศ.ดร.
Assoc. Prof. Dr. Phrakru Pariyatkittithamrong	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
10. พระอุดมสิทธินายก, ผศ.ดร.
Asst. Prof. Dr. Phra Udomsittinayok	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
11. พระเมธีวราภรณ์
Phra Metheewaraporn	วัดพนัญเชิงวรวิหาร จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
Wat Phananchong Worawihan, Ayutthaya
12. พระครูโอสถสมณทกิตต์, ผศ.ดร.
Asst. Prof. Dr. Phrakhu Opasnonthakit	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
13. พระครูนนทกิจโกศล, ดร.
Dr. Phrakru Nonthakitkosol	วัดอ่วมองประชาชนภูมิ จังหวัดนนทบุรี
Wat Uam Ong Prachanarimit, Nonthaburi
14. พระครูโกศลธรรมานุสิฐ, ดร.
Dr. Phrakhu Kosol Thammanusit	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
15. พระครูพิศิษฐ์ประชาณาท, ดร.
Dr. Phrakhu Phisitprachanat	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

16. พระครูวิสุทธิศีลาภิวัฒน์, ดร.
Dr. Phrakhru Wisutsilapiwat	วัดไผ่ล้อม จังหวัดสระบุรี
Wat Phai Lom, Saraburi Province
17. พระครูปลัดปัญญาจารย์, ศ.ดร.
Prof. Dr. Phakhrupalad Panyaworawat	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
18. พระมหาสมบุรณ์ วุฑฒิกโร, รศ.ดร.
Assoc. Prof. Dr. Phramaha Somboon Uddhikaro	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
19. พระครูสังฆรักษ์จักรกฤษณ์ ภูริปัญญา, ผศ.ดร.
Asst. Prof. Dr. Phrakhru Sangkharakchakrit Phuripanyo	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
20. พระคมสัน ฐิตเมธโส, ผศ.
Asst. Prof. Phra Khomsan Titamataso	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
21. พระมหาภุชญา กิตติโสภโณ, ผศ.ดร.
Asst. Prof. Dr. Phramaha Krisada Kittisobhano	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
22. พระครูวินัยธรเอก ชินวิโส, ดร.
Dr. Phrakhruvinaithon Ekk Jinawangso	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
23. ศาสตราจารย์ ดร. บุญทัน ดอกไธสง
Prof. Dr. Boonton Dockthaisong	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
24. ศาสตราจารย์ ดร. จำนงค์ อติวัฒน์สิทธิ์
Prof. Dr. Chamnong Adivadhanasit	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
25. ศาสตราจารย์ ดร. ธีรภัทร์ เสรีรังสรรค์
Prof. Dr. Thirapat Serirangsan	มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช
Sukhothai Thammathirat Open University
26. รองศาสตราจารย์ อนุภูมิ ไชวงษม
Assoc. Prof. Anuphum Sowkasem	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
27. รองศาสตราจารย์ ดร. โกนิฐ์ ศรีทอง
Assoc. Prof. Dr. Konit Sithong	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
28. รองศาสตราจารย์ ดร. อภินันท์ จันทะนี
Assoc. Prof. Dr. Aphinant Chantanee	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
29. รองศาสตราจารย์ ดร. วิวัฒน์ หามนตรี
Assoc. Prof. Dr. Wiwat Harmontree	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
30. รองศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ บุญปู
Assoc. Prof. Dr. Somsak Bunpu	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
31. รองศาสตราจารย์ ดร. สมชัย ศรีนอก
Assoc. Prof. Dr. Somchai Sino	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
32. รองศาสตราจารย์ ดร. สุทธิพงษ์ ศรีวิชัย
Assoc. Prof. Dr. SutthiPhong Siwichai	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
33. รองศาสตราจารย์ ดร. สมาน นามสนิท
Assoc. Prof. Dr. Saman Ngamsanit	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

34. รองศาสตราจารย์ ดร. ทัชชนันท์ อิศรเดช
Assoc. Prof. Dr. Tatchanan Isaradej	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
35. รองศาสตราจารย์ ดร. สุรินทร์ นียมางกูร
Assoc. Prof. Dr. Surin Nitamangkoon	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
36. รองศาสตราจารย์ ดร. พิเชฐ ทังโต
Assoc. Prof. Dr. Phichet Thangto	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
37. รองศาสตราจารย์ ดร. ภัทรพล ใจเย็น
Assoc. Prof. Dr. Pattarapol Chaiyen	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
38. รองศาสตราจารย์ ดร. เต็มศักดิ์ ทองอินทร์
Assoc. Prof. Dr. Toemsak Thongin	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
39. รองศาสตราจารย์ วราคม ที่สุกะ
Assoc. Prof. Warakhom Thisuka	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
Mahamakut Buddhist University
40. รองศาสตราจารย์ ดร. ชัยยุทธ ชินอกุล
Assoc. Prof. Dr. Chaiyuth Chinokul	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
National Institute of Development Administration
41. รองศาสตราจารย์ ดร. โยธิน แสงวงดี
Assoc. Prof. Dr. Yothin Sawaengdee	มหาวิทยาลัยมหิดล
Mahidol University
42. รองศาสตราจารย์ ดร. ธีรโชติ เกิดแก้ว
Asst. Prof. Dr. Teerachoot Kerdkaew	มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ
Hua Chiew Chalermprakiet University
43. รองศาสตราจารย์ พัฒนา เรือนใจดี
Assoc. Prof. Phatthana Rueanchaidee	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Ramkhamhaeng University
44. รองศาสตราจารย์ ดร. วาสนา แก้วหล้า
Assoc. Prof. Dr. Wasana Kaewla	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
Surin Rajabhat University
45. รองศาสตราจารย์ ดร. สุวิญ รักษัตย์
Assoc. Prof. Dr. Suwin Raksat	มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
Mahamakut Buddhist University
46. รองศาสตราจารย์ ดร. ธีระพงษ์ แก่นอินทร์
Assoc. Prof. Dr. Thiraphong Kaenin	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
Prince of Songkla University
47. รองศาสตราจารย์ ดร. สรเสริญ อินทรรัตน์
Assoc. Prof. Dr. Sansoen Intarat	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
Suan Dusit University
48. รองศาสตราจารย์ ดร. จำเริญ ชูช่วยสุวรรณ
Assoc. Prof. Dr. Chamroen Chuchuaisuwan	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
Rajamangala University of Technology Srivijaya
49. รองศาสตราจารย์ ดร. ภักดี โพธิ์สิงห์
Assoc. Prof. Dr. Phakdi Phosing	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Mahasarakham Rajabhat University
50. รองศาสตราจารย์ ดร. สันญา เคนาภูมิ
Assoc. Prof. Dr. Sanya Khenaphum	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Mahasarakham Rajabhat University
51. รองศาสตราจารย์ ดร. ชลวิทย์ เจียรจิตต์
Assoc. Prof. Dr. Chonwit Chianchit	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Srinakharinwirot University

52. รองศาสตราจารย์ ดร. ไพศาล สรรสวัสดิ์
Assoc. Prof. Dr. Phaisan Sansonwisut
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์
Nakhon Sawan Rajabhat University
53. รองศาสตราจารย์ ดร. กาสัก เต๊ะขันหมาก
Assoc. Prof. Dr. Kasak Tekhanmak
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
Thepsatri Rajabhat University
54. รองศาสตราจารย์ ดร. ชวลิต สวัสดิ์ผล
Assoc. Prof. Dr. Chawalit Sawatphon
มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
Suan Dusit Rajabhat University
55. รองศาสตราจารย์พิเศษ ว่าที่ พ.ต. ดร. สวัสดิ์ จิรัฏฐิติกาล
Assoc. Prof. Dr. Sawat Chirattthitikan
กรมราชทัณฑ์ กระทรวงยุติธรรม
Department of Corrections, Ministry of Justice
56. รองศาสตราจารย์ ดร. อัจฉรา หล่อตระกูล
Assoc. Prof. Dr. Atchara Lotrakun
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University
57. รองศาสตราจารย์ ดร. สำเนียง เลื่อมใส
Assoc. Prof. Dr. Samniang Leurmsai
มหาวิทยาลัยศิลปากร
Silpakorn University
58. รองศาสตราจารย์ ดร. วันทนา เนาววัน
Assoc. Prof. Dr. Wanthana Naowan
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University
59. รองศาสตราจารย์ ดร. ศรชัย ท้าวมิตร
Assoc. Prof. Dr. Sornchai Taomitr
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
Mahamakut Buddhist University
60. รองศาสตราจารย์ ดร. สุกิจ ชัยมุสิก
Assoc. Prof. Dr. Sukit Chaimusik
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย
Mahamakut Buddhist University
61. รองศาสตราจารย์ ดร. จิรายุ ทรัพย์สิน
Assoc. Prof. Dr. Chirayu Sapsin
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุรินทร์
Surindra Rajabhat University
62. รองศาสตราจารย์พิเศษ วิชัย ธรรมชอบ
Assoc. Prof. Wichai Thamchop
นักวิชาการอิสระ
Independent Scholar
63. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พลัปปึง คงชนะ
Asst. Prof. Dr. Phlapplueng Khongchana
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
Srinakharinwirot University
64. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนตรี เพชรนาจักร
Asst. Prof. Dr. Montri Phetnachak
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
Prince of Songkla University
65. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วุฒินันท์ กันทะเตียน
Asst. Prof. Dr. Wutthinan Kanthatian
มหาวิทยาลัยมหิดล
Mahidol University
66. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วสิน ปัญญาวุฒตระกูล
Asst. Prof. Dr. Wasin Panyawutatrakun
มหาวิทยาลัยนเรศวร
Naresuan University
67. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทักษิณี เชนวิธิสุข
Asst. Prof. Dr. Thatsani Chenwithisuk
มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
Chandrakasem Rajabhat University
68. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชนสิทธิ์ สิทธิสูงเนิน
Asst. Prof. Dr. Chonsit Sitisungnoen
มหาวิทยาลัยศิลปากร
Silpakorn University
69. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สอาด บรรเจิดฤทธิ์
Asst. Prof. Dr. Sa-At Banchoetrit
มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด
Stanford University

70. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เรือโท ดร. อนันท์ ใจสมุทร
Asst. Prof. Lt. Jg. Dr. Anan Chaisamut
มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Surat Thani Rajabhat University
71. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชยสร สมบุญมาก
Asst. Prof. Dr. Chayason Sombunmak
มหาวิทยาลัยนครพนม
Nakhon Phanom University
72. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุษกร วัฒนบุตร
Asst. Prof. Dr. Busakorn Watthanabut
มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
North Bangkok University
73. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สมคิด ดวงจักร
Asst. Prof. Dr. Somkhith Duangchak
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
Chom Bueng Rajabhat University
74. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. บุญชู ภูศรี
Asst. Prof. Dr. Boonchoo Poosri
มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี
Ubon Ratchathani University
75. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิชชุกร นาคธน
Asst. Prof. Dr. Witchukon Nakathon
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Phra Nakhon Si Ayutthaya Rajabhat University
76. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชัชวาล แอร่มหล้า
Asst. Prof. Dr. Chatchawan Araemla
มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
Chom Bueng Rajabhat University
77. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. จตุภูมิ เขตจัตุรัส
Asst. Prof. Dr. Chatuphum Khetchatturat
มหาวิทยาลัยขอนแก่น
Khonkaen University
78. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อุทัย สติมัน
Asst. Prof. Dr. Uthai Satiman
มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
Suan Dusit University
79. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อภิชาติ พานสุวรรณ
Asst. Prof. Dr. Apichat Pansuwan
มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา
Phranakhon Si Ayutthaya Rajabhat University
80. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. มนัสสวาส กุลวงศ์
Asst. Prof. Dr. Manassawas Kullawong
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล ศรีวิชัย
Rajamangala University of Technology Srivijaya
81. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิภาณี เผือกบัวขาว
Asst. Prof. Dr. Wipavane Phueakbuakhao
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
Phetchaburi Rajabhat University
82. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เสกสรรค์ สนวา
Asst. Prof. Dr. Seksan Sonwa
มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด
Roi Et Rajabhat University
83. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ผดุง วรรณทอง
Asst. Prof. Dr. Phadung Wanthong
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
84. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. รัศพล เย็นใจมา
Asst. Prof. Dr. Rattapol Yenjaima
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
85. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อธิวุฒิ หมั่นมี
Asst. Prof. Dr. Thitiwut Manmee
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
86. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวัฒน์ รักขันโท
Asst. Prof. Dr. Suwatsan Ragkhanto
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
87. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ยุทธนา ปราณิต
Asst. Prof. Dr. Yuttana Praneet
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University

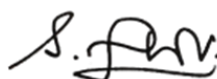
88. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พรทิพย์ วรรณวิโรจน์
Asst. Prof. Dr. Phonthip Wannawiro	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
89. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ประเสริฐ ธิลาว
Asst. Prof. Dr. Prasert Thilao	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
90. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุริยา รักษาเมือง
Asst. Prof. Dr. Suriya Raksamueng	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
91. ผศ.ดร. ประสิทธิ์ พุทธศาสน์ศรีธา
Asst. Prof. Dr. Prasit Phutthasatsattha	มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
92. อาจารย์ ดร. อนงค์วิญา สาริบุตร
Dr. Anongwitya Saribut	มหาวิทยาลัยรามคำแหง
Ramkhamhaeng University
93. อาจารย์ ดร. วียะดา วรานนท์วนิช
Dr. Wiyada Waranonwanit	มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ
North Bangkok University
94. อาจารย์ ดร. กฤษณะ ทองแก้ว
Dr. Kitsana Thongkaeo	มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
Suratthani Rajabhat University
95. อาจารย์ ดร. จิตต์วิมล คล้ายสุบรรณ
Dr. Chitwimon Khlaisuban	มหาวิทยาลัยสวนดุสิต
Suan Dusit University

บทบรรณาธิการ

วารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์นี้เป็นปีที่ 3 ฉบับที่ 2 ประจำเดือน พฤษภาคม - สิงหาคม พ.ศ. 2564 คณะกองบรรณาธิการได้พิจารณาบทความโดยเสนอบทความต่อคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิกลั่นกรอง (Peer Review) พิจารณาตรวจแก้ไขเพื่อความสมบูรณ์ของบทความก่อนการลงตีพิมพ์โดยคัดเลือกและกลั่นกรองบทความให้เกิดความสมบูรณ์และมีคุณภาพมากที่สุด ควบคู่การตีพิมพ์เผยแพร่ อีกทั้งเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดทางวิชาการและเป็นการพัฒนาศักยภาพทางด้านการสร้างสรรค์ผลงานทางวิชาการ

กองบรรณาธิการขอขอบคุณคณะกรรมการกลั่นกรองบทความทุกท่านที่ได้ใช้ความเพียรพยายามชี้แนะให้มีการปรับปรุงแก้ไขงานของแต่ละท่านให้ออกมาได้อย่างถูกต้อง น่าอ่านเป็นประโยชน์ต่อแวดวงวิชาการ และท้ายสุดขอขอบคุณเจ้าของผลงานทางวิชาการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่านที่ได้ทำให้มีวารสารฉบับนี้มีคุณค่าทางวิชาการที่นำไปสู่การปฏิบัติและเผยแพร่ในวงกว้างและโปรดติดตามฉบับต่อไป

ด้วยความปรารถนาดียิ่ง

(รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือ)

บรรณาธิการวารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

สารบัญ

กองบรรณาธิการ	(1)
คณะกรรมการกลั่นกรองบทความ	(7)
บทบรรณาธิการ	(13)
สารบัญ	(14)
บทความวิจัย :	
การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น <i>ธเดช ชวลีลักษณ์</i>	1
การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามความคิดเห็นของนักโทษเด็ดขาด ในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี <i>ปฐวี ท้ายเมือง</i>	10
การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมน้ำ จังหวัดระยอง <i>รัตนา สารักษ์</i>	18
วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา <i>เกรียงไกร พัฒนาโชติ</i>	29
บทความวิชาการ :	
จิตอาสากับการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร <i>รัตน์ที่ วิโรจน์ฤทธิ์, สุภัทรชัย สีสะใบ</i>	39
ภาคผนวก	50
คำแนะนำสำหรับผู้แต่ง	51

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย
ของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น*

Promotion of Political Participation in The Democracy System of
Local Administration Department Officer

ธเดช ชวัลลักษณ์

Thadeth Chawanlak

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: Tmgame1234@hotmail.com

๘-----๗

บทคัดย่อ

บทความนี้เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะที่มีต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ของเจ้าหน้าที่กรม ส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ปัจจัยส่วนบุคคลต่างก็มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ปัญหาและอุปสรรค คือ การแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่มีน้อย ควรส่งเสริมให้แสดงความคิดเห็นและเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อสิทธิและเสรีภาพ ควรให้มีส่วนร่วมในการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่ออย่างทั่วถึง

คำสำคัญ: การส่งเสริม; การมีส่วนร่วมทางการเมือง; ระบอบประชาธิปไตย

* Received May 3, 2021; Revised May 26, 2021; Accepted May 27, 2021

Abstract

This article was to study the level of people's opinions, to compare the people's opinion and the problems, obstacles and recommendations for the Promotion of Political Participation in the Democracy System of Local Administration Department Officer, using Mixed Methods. Findings were level of people's opinion on the Promotion of Political Participation in the Democracy System. The overall picture is in the middle level in every aspect. Based on different is not found to be different rejecting the research hypothesis. Problems and obstacles were that the sovereignty of the people. The government should encourage people to get involved and participate in various activities of the society regarding the principle of rights and freedom. Dissemination through media, etc.

Keywords: Promotion; Political Participation; Democracy System

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ได้มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยมากขึ้น โดยก่อนการเปลี่ยนแปลงประเทศไทยพัฒนามาจากรูปแบบการปกครองมาจากระบบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2436 จนกระทั่ง พ.ศ. 2475 มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองมาเป็นระบอบประชาธิปไตยจนถึงปัจจุบัน ได้มีการจัดระเบียบบริหารราชการแผ่นดินออกเป็นการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่น ซึ่งนับว่าเป็นการกระจายอำนาจจากส่วนกลางไปสู่ท้องถิ่นที่เอื้อต่อการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยได้เป็นอย่างดี การเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองจะมากหรือน้อยนั้นจะสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นผู้นำว่ายังขาดความรู้ทางการเมืองมากน้อยเพียงใด บางทีมีการผูกติดการเมืองกับวัตถุนิยมเข้ามามีบทบาทบ้างเพื่อที่นำมาแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ของประชาชนทั้งชาติอยู่ จะเห็นได้อย่างชัดเจน คือก่อนการเลือกตั้งจะมีการซื้อเสียงจนทำให้เกิดเป็นค่านิยมที่ผิดเพี้ยนไปแล้ว ซึ่งจะมีคำที่ฮิตติดปากคือ “เงินมากก็กา” ซึ่งมันเกิดขึ้นทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัด จนสิ่งเหล่านี้เป็น

บทสรุปของประชาธิปไตยแบบไทย แต่ไม่มีมาค้ำถึงปัจจัยอื่น ๆ การศึกษาของผู้นำก็เป็นตัวแสดงให้เห็นว่าผู้นำสามารถทำได้โดยไม่ต้องมาพึ่งปัจจัยทางด้านเงิน(ทินพันธุ์ นาคะตะ, 2543) การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงถือเป็นบทบาทที่สำคัญในการปกครองแบบประชาธิปไตยอันทรงมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขสูงสุด และยังเป็นการที่จะสะท้อนถึงอำนาจอธิปไตยที่เป็นของประชาชนอย่างแท้จริง และรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้มีการกำหนดบทบาทของประชาชนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น โดยที่จะทำให้ประชาชนเข้าใจในสิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของตนตามรัฐธรรมนูญบัญญัติไว้ (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, 2548)

จากความเป็นมาและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจทำการศึกษา การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ตามระบอบประชาธิปไตยของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เป็นสำคัญเพราะอยากทราบว่าเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น เฉพาะส่วนกลาง ซึ่งเป็นแกนนำให้กับหน่วยงานส่วนท้องถิ่น และเป็นแบบอย่างให้กับประชาชนและหน่วยงานต่างๆ ในการเข้ามามีบทบาททางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยที่เริ่มจากเจ้าหน้าที่ของหน่วยงานราชการ เป็นต้นแบบในการปฏิบัติ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะศึกษาการมีส่วนร่วมทางการเมืองของเจ้าหน้าที่หน่วยงานราชการ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ตามระบอบประชาธิปไตยของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น
3. เพื่อศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณ กำหนดการวิจัยเชิงสำรวจเก็บข้อมูลจากเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น จำนวน 707 คน (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2562) คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์, 2546) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 356 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 คน เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง และวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยภาพรวม อยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน โดยเรียงลำดับดังนี้ ด้านกิจกรรมการมีส่วนร่วม ด้านช่องทางการสื่อสาร ด้านปัจจัยสิ่งจูงใจ และด้านช่องทางการมีส่วนร่วม ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่มีอายุ การศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

3. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พบว่า ด้านปัจจัยสิ่งจูงใจ มีปัญหาคือ การแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่มีน้อย โดยเสนอแนะแนวทางคือ ควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปแสดงความคิดเห็นมากขึ้น ด้านช่องทางการมีส่วนร่วม มีปัญหาคือ ติดภารกิจด้วยการะประจำวันทำให้ไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ โดยเสนอแนะแนวทางคือ ควรเพิ่มช่องทางให้เจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมมาก

ขึ้น ด้านกิจกรรมการมีส่วนร่วม มีปัญหา คือ ไม่มีส่วนในการส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น การรณรงค์การเลือกตั้ง โดยเสนอแนะแนวทางคือ ควรเพิ่มช่องทางให้มีกิจกรรมส่งเสริมทางการเมืองการเลือกตั้งมากขึ้น ด้านช่องทางการสื่อสาร มีปัญหา คือ การรณรงค์เชิญชวนเลือกตั้ง การประชาสัมพันธ์ หรือการแสดงความคิดเห็นต่างๆ มีน้อย โดยเสนอแนะแนวทางคือ ควรเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมมากขึ้นและอย่างทั่วถึง

อภิปรายผลการวิจัย

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญและน่าสนใจและนำมาอภิปรายดังนี้

1. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัฒน์ ผาสุโก, (2559) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ของประชาชนอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนอำเภอรัตนบุรี จังหวัด สุรินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

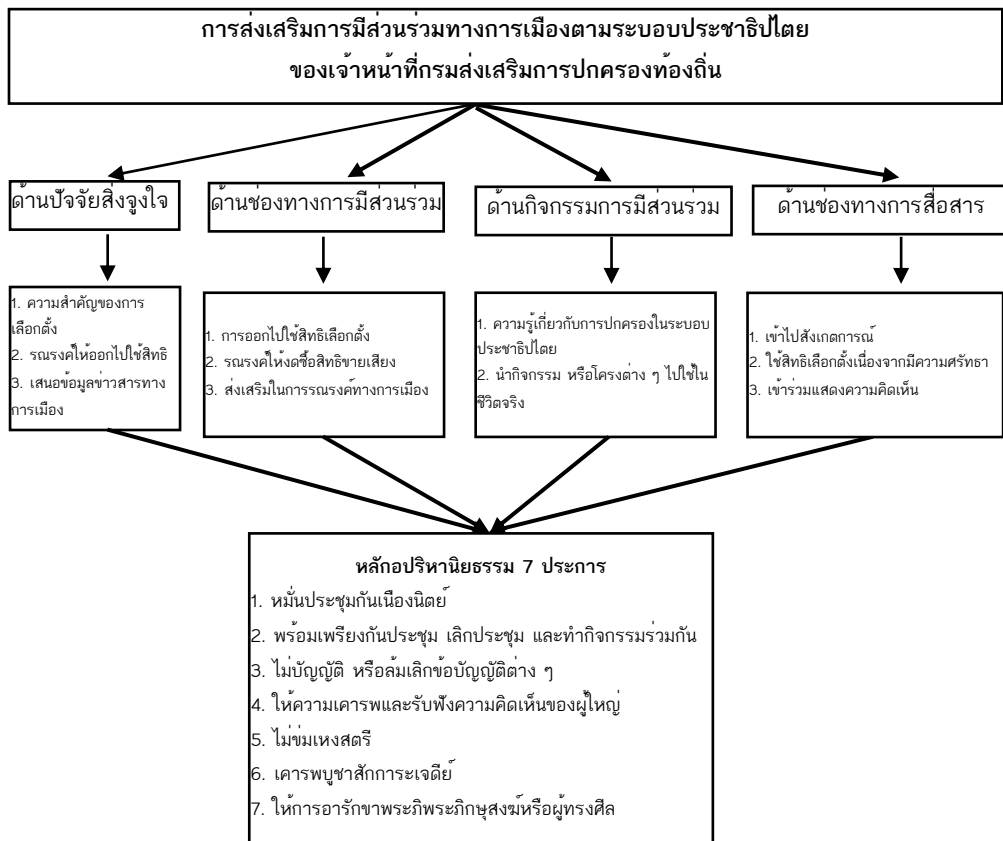
2. ผลการเปรียบเทียบ พบว่า เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่มีอายุ การศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ต่างกัน มีความคิดเห็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยรวมแตกต่างกัน ส่วนเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นการส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย โดยรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิบูลย์ แพนพา, (2544) ได้วิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลพนมไพร อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด” ผลการวิจัยพบว่า อาชีพของประชาชน การเป็นสมาชิกกลุ่มทางสังคมของประชาชนในระดับปานกลาง ภาพรวมไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

3. ปัญหา อุปสรรคและข้อเสนอแนะ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น พบว่า ด้านปัจจัยสิ่งจูงใจ มีปัญหา คือ การแสดงความคิดเห็นของเจ้าหน้าที่มีน้อย จึงอภิปรายได้ว่า ควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่ได้เข้าไปแสดงความคิดเห็นมากขึ้น การกิจประจำวันทำให้ไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ ควรเพิ่มช่องทางให้เจ้าหน้าที่เข้ามามีส่วนร่วมมากขึ้น ควรการส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรม ควรเพิ่มช่องทางให้มีกิจกรรมส่งเสริมทางการเมืองเลือกตั้งมากขึ้น การรณรงค์เชิญชวนชวนเลือกตั้ง ควรเพิ่มช่องทางในการประชาสัมพันธ์และการมีส่วนร่วมมากขึ้นและอย่างทั่วถึง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุพัฒน์ ผาสุโก, (2559) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ของประชาชนอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของประชาชนอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง

องค์ความรู้จากการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยเรื่อง “การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย ของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น” สามารถสรุปเพื่อไปใช้ประโยชน์จริง ดังแสดงในภาพที่ 1

ภาพที่ 1 การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย
ของเจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากงานวิจัย คือ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมทางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตย เพื่อทำให้เกิดการตระหนักถึงการเข้ามาเป็นแบบอย่างให้กับประชาชนและหน่วยงานต่างๆในการรณรงค์ให้เข้ามามีบทบาททางการเมืองตามระบอบประชาธิปไตยและทำให้เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีความสำนึกในการออกมาร่วมกันรณรงค์โดยตามรัฐธรรมนูญ พุทธศักราช 2550 ได้มีการกำหนดบทบาทของประชาชนในการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้น โดยที่จะทำให้ประชาชนเข้าใจในสิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของตนตามรัฐธรรมนูญบัญญัติ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ด้านปัจจัยสิ่งจูงใจ ควรมีการส่งเสริมการเลือกตั้งให้มีความสำคัญตามการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

2) ด้านช่องทางการมีส่วนร่วม ควรมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งด้วยความเต็มใจ

3) ด้านกิจกรรมการมีส่วนร่วม ควรมีการส่งเสริมการได้รับความรู้เกี่ยวกับการเมืองตามการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

4) ด้านช่องทางการสื่อสาร ควรมีการส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการเข้าไปสังเกตการณ์ทางการเมือง

2. ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติการ

1) ด้านปัจจัยสิ่งจูงใจ ควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดกิจกรรมรณรงค์การออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

2) ด้านช่องทางการมีส่วนร่วม ควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งขององค์กร

3) ด้านกิจกรรมการมีส่วนร่วม ควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมในการแจ้งข่าวเกี่ยวกับการทุจริตการเลือกตั้งให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4) ด้านช่องทางการสื่อสาร ควรส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมในการติดตามประเมินงานและสภาพ ปัญหา อุปสรรคในการดำเนินการของการมีส่วนร่วมทางการเมือง

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปวิจัยครั้งต่อไป

1) ควรศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจในการจัดกิจกรรมรณรงค์ให้ออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

2) ควรศึกษาการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งขององค์กร

3) ควรศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการแจ้งข่าวเกี่ยวกับการทุจริตการเลือกตั้งให้แก่หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4) ควรศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการติดตามและประเมินผลและการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการเลือกตั้ง

เอกสารอ้างอิง

- ทินพันธุ์ นาคะตะ. (2543). *การเมืองการบริหารไทย ภาระของชาติ*. กรุงเทพฯ: สหายบล็อกและการพิมพ์.
- บรรศักดิ์ อวรรณโณ และถวิลวดี บุรีกุล. (2548) *ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: สถาบันพระปกเกล้า.
- สุพัฒ ภาสุโก. (2559). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย ของประชาชนอำเภอรัตนบุรี จังหวัดสุรินทร์* (สารนิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ร้อยเอ็ด: มหาวิทยาลัยมหาสารคามวิทยาลัย วิทยาเขตร้อยเอ็ด.
- พิบูลย์ แพนพา. (2559). *ปัจจัยที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาชนบท ศึกษาเฉพาะกรณีตำบลพนมไพร อำเภอพนมไพร จังหวัดร้อยเอ็ด* (วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์.
- สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์. (2546). *ระเบียบวิธีวิจัยสำหรับประศาสนศาสตร์* (พิมพ์ครั้งที่ 7). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สมาธรรม.

การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามความคิดเห็น
ของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี*

Politics and Government in Democratic System from
The Prisoners' Opinions at Pathumthani Province Prison

ปฐวี ท้ายเมือง

Pattawee Taymueng

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: Topman4444@hotmail.com

๙-----๖

บทคัดย่อ

บทความนี้เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะที่มีต่อการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการเมืองการปกครองของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลต่างก็มีความคิดเห็นแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ปัญหาและอุปสรรค คือ ภาครัฐจึงควรเสริมสร้างความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยการจัดกิจกรรมอบรม เผยแพร่ความรู้ในสื่อหลักและสื่อรอง พร้อมทั้งสนับสนุนให้ประชาชน ได้รับความเสมอภาคทางสังคม และใช้หลักเหตุผลในการแก้ไขปัญหา

คำสำคัญ: การส่งเสริม; การมีส่วนร่วมทางการเมือง; ระบอบประชาธิปไตย

* Received May 3, 2021; Revised May 26, 2021; Accepted August 27, 2021

Abstract

This article was to study the level of people's opinions, to compare the people's opinion and the problems, obstacles and recommendations for the effectiveness of politics and government in democratic system from the prisoners' opinions at Pathumthani Province prison, using Mixed Methods. Findings were the level of people's opinion on politics and government of the prisoners at Pathumthani Province prison, by overall, were at high level. Based on different is found to be different accepting the research hypothesis. Problems and obstacles were that creating an understanding of politics and democratic governance by organizing activities to disseminate knowledge in primary and secondary media. Government sector should let people know the social equality without segregations. People should solve problems with wisdom, not by force.

Keywords: Political; Dominance; Democracy

บทนำ

การปกครองระบอบแบบประชาธิปไตย เป็นระบอบที่เน้นหนักให้ความสำคัญกับประชาชนมากที่สุดเป็นระบบที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง โดยยึดหลักการว่าประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยซึ่งเป็นอำนาจอสูงสุดในการปกครองประเทศ (จรรณ สุภาพ, 2522) หลังจากที่ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราชย์ มาเป็นการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2475 จนถึงปัจจุบัน พบว่ามีความพยายามในการพัฒนาด้านต่าง ๆ เพื่อให้ระบบการเมืองมีประสิทธิภาพ เพื่อประโยชน์ของสังคมโดยรวม (อุทัย หิรัญโต, 2530) แต่เนื่องจากในมาตรา 96 (3) แห่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 ระบุว่า บุคคลที่ต้องคุมขังอยู่โดยหมายของศาลหรือโดยคำสั่งที่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่มีสิทธิในการเลือกตั้งซึ่งบุคคลที่มีลักษณะดังกล่าวก็มีความรู้ความเข้าใจในการปกครองระบอบประชาธิปไตยเช่นเดียวกัน และเมื่อบุคคลดังกล่าวมีลักษณะ

เปลี่ยนแปลงไป ก็สามารถใช้สิทธิในการเลือกตั้งตามที่กฎหมายได้ให้อำนาจไว้ได้ เช่นเดียวกันกับประชาชนโดยทั่วไป และเนื่องจากราชทัณฑ์ได้พยายามจัดให้มีระบบ การพัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขังด้วยวิธีการและแนวทางที่เหมาะสมเกี่ยวกับการ พัฒนาพฤตินิสัยของผู้ต้องขัง โดยให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษา การอบรม ด้านคุณธรรม และจริยธรรม การทำงานการฝึกวิชาชีพ การปฏิบัติศาสนกิจ การเรียนรู้วัฒนธรรมอัน ดีงาม กิจกรรมสันทนาการ กีฬา รวมทั้งจะต้องมีโอกาสดำเนินการติดต่อกับครอบครัว ญาติมิตร องค์กรเอกชนที่มีภารกิจเพื่อการแก้ไขบำบัด พื้นฟู และพัฒนาพฤตินิสัย ผู้ต้องขัง และรับรู้ถึงข่าวสาร และความเปลี่ยนแปลงของโลกภายนอก ซึ่งสอดคล้อง กับมาตรา 42 แห่งพระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2560 ซึ่งเรียนจำจังหวัด ปทุมธานี โดยฝ่ายการศึกษาและพัฒนาจิตใจผู้ต้องขัง มีภารกิจหลักในการจัด การศึกษาอบรม และพัฒนาจิตใจผู้ต้องขัง รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ต้องขังมีความรู้ความ เข้าใจในระบอบการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็น ประมุข

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการเมืองการ ปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามความคิดเห็นของนักโทษเด็ดขาดภายในเรือนจำ จังหวัดปทุมธานี ตามหลักการสำคัญในระบอบประชาธิปไตย 4 ประการ คือ (๑) หลักการว่าด้วยอำนาจอธิปไตยของปวงชน (2) หลักการว่าด้วยหลักสิทธิเสรีภาพ (3) หลักการว่าด้วยความเสมอภาค และ (4) หลักการว่าด้วยภราดรภาพ ว่านักโทษ เด็ดขาดภายในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี มีความคิดเห็นทางการเมืองการปกครองใน ระบอบประชาธิปไตยอย่างไร หลังจากได้รับการศึกษาและพัฒนาพฤตินิสัยขณะถูกคุม ขังภายในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี ก่อนที่กรมราชทัณฑ์จะคืนตัวกลับสู่สังคม โดย สามารถกลับไปใช้ชีวิตในสังคม และปรับตัวให้ทันต่อเหตุการณ์บ้านเมืองได้

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามความคิดเห็น ของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัด ปทุมธานีต่อการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

3. เพื่อเสนอแนะแนวทางการเสริมสร้างความเข้าใจในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของนักโทษเด็ดขาด

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณ กำหนดการวิจัยเชิงสำรวจเก็บข้อมูลจากประชาชนในเขต เรือนจำจังหวัดปทุมธานี จำนวน 1,906 คน (เรือนจำจังหวัดปทุมธานี ฝ่ายทัณฑปฏิบัติงานทะเบียนประวัติ ผู้ต้องขัง ข้อมูลเมื่อวันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2563) คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาร์โร ยามาเน่ ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 331 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 คน เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง และวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. ความคิดเห็นทางการเมืองการปกครองของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านหลักว่าด้วยการดรรภาพ ด้านหลักว่าด้วยสิทธิเสรีภาพ ด้านหลักอำนาจอธิปไตยของปวงชน และด้านหลักว่าด้วยความเสมอภาค ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบพบว่า นักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดปทุมธานีที่มีการศึกษา และอยู่ในระดับชั้นที่ต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ส่วนนักโทษเด็ดขาดที่มีเพศ และอายุต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยไม่แตกต่างกัน จึงปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้

3. ข้อเสนอแนะแนวทางการเสริมสร้างความเข้าใจทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี พบว่า ภาครัฐควรส่งเสริมให้ประชาชนได้เข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลาย

ของสังคม ให้รู้ถึงสิทธิในการเป็นราษฎร ของรัฐผ่านช่องทางต่าง ๆ เช่น การจัดอบรม การเผยแพร่ ผ่านสื่อหลักและสื่อรอง เป็นต้น พร้อมทั้งสนับสนุนให้ประชาชนได้รับทราบถึงความเสมอภาคทางสังคมโดยไม่แบ่งพรรคแบ่งพวก และใช้หลักเหตุผลในการแก้ไขปัญหา ไม่ใช่ใช้กำลังในการแก้ไขปัญหา

อภิปรายผลการวิจัย

การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามความคิดเห็นของนักโทษเด็ดขาด ในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญและน่าสนใจ และนำมาอภิปราย ดังนี้

1) ความคิดเห็นทางการเมืองการปกครองของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ทางภาครัฐได้ส่งเสริมให้นักโทษได้มีส่วนเกี่ยวข้องและมีส่วนร่วมในกิจกรรมทั้งหลายของสังคม และได้ส่งเสริมให้ได้รับรู้สิทธิและตระหนักในหน้าที่การเป็นพลเมืองที่ดีของรัฐ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจำลอง พรหมสวัสดิ์, (2554) ได้วิจัยเรื่อง “พฤติกรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล ในช่วง พ.ศ. 2551-2553” พบว่า พฤติกรรมทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ความสนใจติดตามข่าวสารทางการเมือง การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง การไปรวมกลุ่มหรือเป็นแนวร่วมกับองค์กรทางการเมือง และการสนับสนุนพรรคการเมืองของชนชั้นกลาง มีค่าเฉลี่ยโดยรวม อยู่ที่ระดับมาก

2) นักโทษเด็ดขาดที่มีเพศ อายุ ต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี โดยรวมไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย กรุณา ชันทอง, (2551) ได้วิจัยเรื่อง “ความรู้เรื่องประชาธิปไตยของพนักงานบริษัท รอยัลอินดัสตรีส์ (ไทยแลนด์) จำกัด มหาชน” ผลการวิจัยพบว่า พนักงานบริษัท รอยัลอินดัสตรีส์ (ไทยแลนด์) จำกัด มหาชน ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ต่อเดือน และภูมิลำเนาแตกต่างกัน มีความรู้เรื่องประชาธิปไตย โดยรวมทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกัน

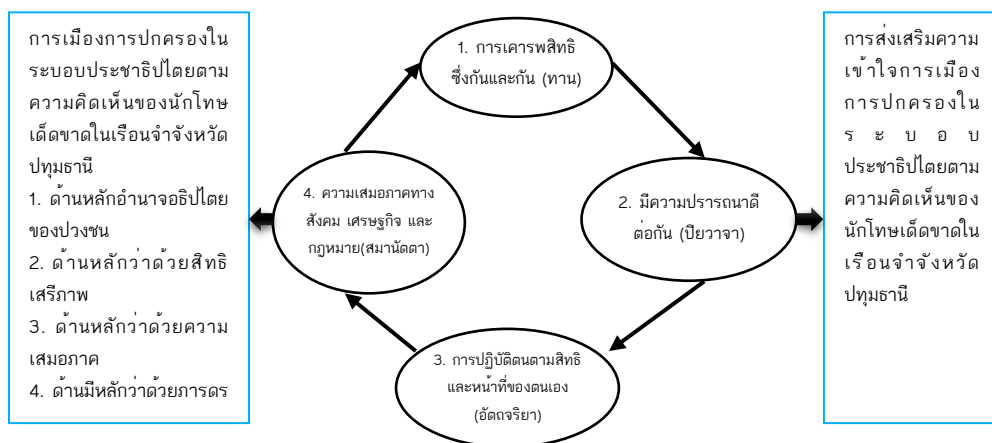
3) นักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดปทุมธานีที่มีการศึกษาและระดับชั้นของโทษเด็ดขาดต่างกัน มีความคิดเห็นทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

โดยรวมแตกต่างกัน อภิปรายได้ว่า การศึกษา ได้ส่งผลต่อความคิดเห็นทางการเมือง การปกครองในระบอบประชาธิปไตย แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พรอนงค์ เพ็ชรรัตน์, (2551) ได้วิจัยเรื่อง “การมีส่วนร่วมทางการเมืองของพนักงานเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี” ผลการวิจัยพบว่า การมีส่วนร่วมทางการเมืองของพนักงานเทศบาลสุราษฎร์ธานีที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา อายุราชการ และรายได้ต่อเดือนต่างกัน ทำให้การมีส่วนร่วมทางการเมืองของ พนักงานเทศบาล สุราษฎร์ธานี แตกต่างกัน

องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์จากงานวิจัยเรื่อง “การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามความคิดเห็นของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี” ผู้วิจัยได้สังเคราะห์งานวิจัยดังแสดงในแผนภาพ ดังนี้

ภาพที่ 1 การเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยตามความคิดเห็นของนักโทษเด็ดขาดในเรือนจำจังหวัดปทุมธานี

องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากงานวิจัย คือ

1. การปฏิบัติตนตามสิทธิและหน้าที่ของตนเอง คือ ประชาชนต้องรู้สิทธิและตระหนัก ในหน้าที่ของตนเอง เพื่อที่จะดำเนินกิจกรรมทางการเมืองและสังคมให้เกิดประโยชน์สูงสุด และ ตรงตามวัตถุประสงค์ของประชาธิปไตย

2. มีความปรารถนาดีต่อกัน คือ ประชาชนต้องไม่ทำร้าย เบียดเบียน ซึ่งกันและกัน ทั้งด้านกาย วาจา ใจ ต้องช่วยเหลือ เกื้อกูลกัน ในด้านต่างๆโดยคำนึงถึงประโยชน์ของสังคม ส่วนร่วมเป็นสำคัญ

3. การเคารพสิทธิซึ่งกันและกัน ประชาชนต้องมีการแบ่งปัน เคารพ และไม่ดูหมิ่น หรือเอาเปรียบซึ่งกันและกัน อันจะทำให้สังคมอยู่ร่วมกันด้วยความผาสุก

4. ความเสมอภาคทางสังคม เศรษฐกิจ และกฎหมาย ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพในการประกอบอาชีพ รวมทั้งไม่แบ่งแยกฐานะทางสังคม หรือเศรษฐกิจ

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1) ภาครัฐควรมีนโยบายส่งเสริมให้นักโทษเด็ดขาดได้ทำกิจกรรมที่ส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เช่น การจัดอบรมด้านกฎหมาย การอบรมเรื่องสิทธิและหน้าที่ของพลเรือน เป็นต้น

1.2) ภาครัฐควรออกกฎระเบียบ กำหนดเกณฑ์ให้นักโทษเด็ดขาดได้เข้ารับการอบรมในหลักสูตรที่ภาครัฐกำหนดเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยก่อนพ้นโทษจำคุก

1.3) ภาครัฐควรดำเนินนโยบายตามเจตนารมณ์ของประชาชนส่วนใหญ่ โดยคำนึงถึงความคิดเห็นของประชาชนส่วนน้อย

2. ข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติการ

2.1) กรมราชทัณฑ์ควรจัดโครงการส่งเสริมความเข้าใจเกี่ยวกับการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

2.2) หน่วยงานภาครัฐควรให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือคัดค้าน การรณรงค์ให้ประชาชนออกไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

2.3) หน่วยงานภาครัฐควรสร้างความตระหนักให้ประชาชนมีความสามัคคีกลมเกลียวเป็นหนึ่งเดียว ช่วยเหลือเกื้อกูลกัน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปวิจัยครั้งต่อไป

3.1) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การรับรู้ความเป็นเจ้าของอำนาจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย

3.2) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง อิทธิพลของการให้ความร่วมมือขององค์กรให้ออกไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง

3.3) ควรวิจัยเกี่ยวกับเรื่อง การรับรู้สิทธิและตระหนักในหน้าที่ของประชาชนตามการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

เอกสารอ้างอิง

กรรณา ชันทอง. (2551) *ความรู้เรื่องประชาธิปไตยของพนักงาน บริษัท รอยัลอินดัสตรีส์ (ไทยแลนด์) จำกัด มหาชน.* (สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง) นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

จรรยา สุภาพ.(2522). *การพัฒนาประเทศ.* กรุงเทพฯ: คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

จำลอง พรหมสวัสดิ์. (2554). *พฤติกรรมทางการเมืองของชนชั้นกลางกับการเมืองในระบอบประชาธิปไตยของไทยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลช่วงพุทธศักราช 2551 – 2553.* (วิทยานิพนธ์ปริญญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาสื่อสารการเมือง). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกริก.

พรอนงค์ เพ็ชรรัตน์. (2551). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของพนักงานเทศบาลนครสุราษฎร์ธานี อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี.* (สารนิพนธ์ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐศาสตร์การปกครอง). นครปฐม: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พุทธศักราช 2560. (2560, 18 กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา.* เล่มที่ 134 ตอนที่ 21 ก.

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. (2560, 6 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา.* เล่มที่ 143 ตอนที่ 40 ก.

สุจินต์ ธรรมชาติ, (2549). *การวิจัยภาคปฏิบัติวิธีสัด.* กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.

อุทัย หิรัญโต. (2530). *การปกครองท้องถิ่น.* กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.

การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนใน
อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง*
Promotion of the Political Culture of the People In
Nikhomphatthana District, Rayong Province

รัตนา สารักษ์

Rattana Sarak

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: Sunday.gartoon@gmail.com

๙-----๖

บทคัดย่อ

บทความนี้เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะที่มีต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยองเป็นการวิจัยแบบผสานวิธีพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย ปัญหาและอุปสรรค คือ ยังมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบคับแคบเป็นส่วนใหญ่ ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชนทางการเมืองประชาชนยังเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ประชาชนสนใจและเข้าใจการเมืองในลักษณะการยอมรับในอำนาจ ประชาชนยังคงมีความเชื่อว่าอำนาจการตัดสินใจเด็ดขาด เป็นอำนาจของรัฐบาลไม่ใช่ประชาชน

คำสำคัญ: การส่งเสริม; วัฒนธรรมทางการเมือง

* Received May 10, 2021; Revised May 30, 2021; Accepted May 31, 2021

Abstract

This article was to study the level of people's opinions, to compare the people's opinion and the problems, obstacles and recommendations for, People's political culture promotion at Nikomphatthana District, Rayong Province, using Mixed Methods. Findings were the level of people's opinion on the People's political culture promotion, by overall was at high level. Based on different is found to be different accepting the set hypothesis. Problems and obstacles were that parochial political culture still prevailed. People lacked political participation. People still see politics as the interest of individual groups. People understood politics as the acceptance. People still believed that the power of decision making belong to government, not people.

Keywords: Promotion; Political Culture

บทนำ

วัฒนธรรมการเมืองเป็นสื่อความคิดประการหนึ่งของการศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองและเป็นเรื่องที่มีลักษณะซับซ้อนอยู่ในระบบสังคมการเมือง การศึกษาวัฒนธรรมทางการเมืองในระบบสังคมการเมืองหนึ่งๆ จัดว่าเป็นสาระสำคัญในการบ่งชี้ถึงความโน้มเอียงหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อระบบการเมืองการปกครอง และส่วนต่าง ๆ ของระบบดังกล่าว การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนยังมีน้อยโดยสาเหตุของปัญหาดังกล่าวอาจไม่ได้ขึ้นอยู่กับผู้นำหรือกลุ่มคนที่มีอำนาจเพียงอย่างเดียว แต่ยังขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในประเทศอีกด้วย เพราะการปกครองในระบบประชาธิปไตย ระบบการเมืองจะพัฒนาให้ดีขึ้นได้นั้นประชาชนในประเทศส่วนใหญ่จะต้องมีความสนใจ มีความกระตือรือร้น มีความต้องการที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองในทุก ๆ ด้าน (วุฒิสกดิ์ บุตุน, 2550) วัฒนธรรมทางการเมืองจึงเป็นอีกเรื่องที่มีความสำคัญในการพัฒนาระบบการเมืองของประเทศไทย เพราะระบบการเมืองของประเทศไทยจะพัฒนาขึ้นได้นั้น

จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้เขียนวิจัยเห็นว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง เพื่อให้ทราบวัฒนธรรมทางการเมือง และมีแนวทางในการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน คือ ผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หรือ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการเมือง จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะสำรวจและศึกษาถึงทัศนคติ ความรู้สึก ค่านิยม วัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ซึ่งข้อมูลดังกล่าวในอำเภอนิคมพัฒนา คณะกรรมการการเลือกตั้ง หรือองค์กรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเมืองสามารถนำไปเป็นข้อมูลพื้นฐานการจัดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาประชาธิปไตยในพื้นที่ ให้สอดคล้องกับบริบทวัฒนธรรมทางการเมืองที่แท้จริงของประชาชน

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของประชาชนที่มีต่อรูปแบบวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง เปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อรูปแบบวัฒนธรรมการเมืองของประชาชนใน อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล และปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองของประชาชนใน อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณ กำหนดการวิจัยเชิงสำรวจเก็บข้อมูลจากประชาชนในเขตในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ประชาชน 12,236 คน (ประกาศสำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งประจำ จังหวัดระยอง, 2561) คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร่ ยามาเน่ (Taro Yamane, 1973) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 387 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 คน เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง และวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับตามค่าเฉลี่ยจากสูงสุดไปต่ำสุด พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำค้ำ รองลงมาคือ ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม อยู่ในระดับมากและด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือ ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า ตามลำดับ

2. ผลการเปรียบเทียบการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองโดยภาพรวม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ดังนั้น จึงยอมรับสมมติฐานการวิจัย

3. ปัญหาอุปสรรคในการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ยังมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำค้ำเป็นส่วนใหญ่ ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชนทางการเมืองประชาชนยังเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ประชาชนสนใจและเข้าใจการเมืองในลักษณะการยอมรับในอำนาจของผู้บริหารทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติประชาชนยังคงมีความเชื่อว่าอำนาจตัดสินใจเด็ดขาดเป็นอำนาจของรัฐบาลไม่ใช่ประชาชน ประชาชนมอบอำนาจให้นักการเมืองโดยการเลือกตั้งแล้วไม่มีสิทธิทวงอำนาจคืน จนกว่าจะครบวาระเลือกตั้งใหม่

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ จะกล่าวถึงการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง โดยผู้วิจัยจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญและน่าสนใจและนำมาอภิปรายดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนประชาชนทั่วไปที่อยู่ในเขตอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง มีความคิดเห็นและความ

เข้าใจ เรื่อง การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนใน อำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของตนเอง ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิดวัฒนธรรมทางการเมืองของ Gabriel A. Almond and Sidney Verba มากำหนดคำถามวัดการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนผู้ตอบแบบสอบถามรวม 3 ด้าน เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน สามารถอภิปรายได้ดังนี้

1) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำแคบ พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน อยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชนในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมือง เกี่ยวกับเรื่องนโยบายทางการเมืองที่มาจากส่วนกลางเป็นนโยบายที่ดีที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นายศรายุทธ นกใหญ่, (2558) ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก” ผลการวิจัยพบว่า 1) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุขอยู่ในระดับมาก โดยด้านที่มีระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยสูงที่สุด

2) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพโรฟ้า พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนอยู่ในระดับมาก อภิปรายได้ว่า ประชาชน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมือง เกี่ยวกับเรื่องการพูดคุยกับคนที่มีความเห็นต่างจะทำให้เกิดทะเลาะกันจึงไม่ควรจะกระทำการสนทนา ประชาชนต้องเชื่อฟังผู้นำทุกระดับทั้งท้องถิ่นและระดับประเทศ อย่างไม่มีข้อโต้แย้ง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นายอิสมาแอล เบญจิบรอฮีม และธนาสฤณี สตะเวทิน (2561) ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน กับการพัฒนาความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ของไทย” ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าภาครัฐ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การส่งเสริม และสนับสนุนต่อการสร้าง กระบวนการทางวัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วม เพื่อการพัฒนาความมั่นคงเพื่อความสงบสุข และสันติในพื้นที่ได้

3) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม พบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน อยู่ในระดับมาก อกิปรายได้ว่า ประชาชนในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมือง เกี่ยวกับเรื่อง เชื้อมนัศรืทธำถอหลัการปกครองแบบประชาธิปไตย รัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดแต่ถ้าไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางการเมืองปัจจุบันก็ ควรได้รับการแก้ไข ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ธนากรณัฏฐ์ ใจเจริญ และวัชรินทร์ ชาญศิลป์ (2560) ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียน โรงเรียนศรีมหาโพธิ์ จังหวัดปราจีนบุรี” ผลการวิจัยพบว่า วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียน อยู่ในระดับมาก โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยมากที่สุดในการยื่นคำร้องเสียสละมากเป็นหลัก แต่ก็ต้องคำนึงถึงเสียงข้างน้อยด้วย ในขณะที่กลุ่มตัวอย่าง เห็นด้วยน้อยที่สุดกับประเด็นท่านคิดว่าท่านมีส่วนร่วมในทางการเมืองอย่าง กระตือรือร้นสำหรับผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า รายได้ของครอบครัวที่แตกต่างกัน มีผลต่อระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยแตกต่างกัน ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชน แบบสอบถามเกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง ประกอบด้วย 3 ด้าน

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี เพศ ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง ทั้ง 3 ด้าน 1) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำแคบ 2) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า 3) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม พบว่าแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี อายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง ทั้ง 3 ด้าน 1) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำแคบ 2) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า 3) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม พบว่าแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี ระดับการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ทั้ง 3 ด้าน 1) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำแคบ 2) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า 3) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม พบว่าแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี อาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ทั้ง 3 ด้าน 1) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำแคบ 2) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า 3) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม พบว่าแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัย

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนที่มี รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง ทั้ง 3 ด้าน 1) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำแคบ 2) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า 3) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม พบว่าแตกต่างกัน ซึ่งยอมรับสมมติฐานการวิจัย

องค์ความรู้จากการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย เรื่อง “การส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง” ซึ่งได้ทำการศึกษาวิจัยทั้ง 3 ด้าน ผู้วิจัยได้สังเคราะห์จากงานวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์ของงานวิจัย

จากภาพที่ 1 สังเคราะห์จากงานวิจัยประชาชนในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง มีความรู้เกี่ยวกับการส่งเสริมวัฒนธรรมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง ทั้ง 1 ด้าน ดังนี้

1. ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำคืบ ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชนทางการเมืองประชาชนยังเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ประชาชนสนใจและเข้าใจการเมืองในลักษณะการยอมรับในอำนาจของผู้บริหารทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

2. ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม ประชาชนบางยังเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองแบบประชาธิปไตย มีการวิพากษ์วิจารณ์รูปแบบประชาธิปไตยอย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ ประชาชนยังมีการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นการแสดงถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่บ้างแต่เพียงเล็กน้อย ประชาชนยังเชื่อว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดแต่ถ้าไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางการเมืองปัจจุบัน

3. ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไพร่ฟ้า ประชาชนยังคงมีความเชื่อว่าประชาชนต้องเชื่อฟังผู้นำทุกระดับทั้งท้องถิ่นและระดับประเทศ อย่างไม่มีข้อโต้แย้ง อำนาจการตัดสินใจเด็ดขาดเป็นอำนาจของรัฐบาลไม่ใช่ประชาชน ประชาชนมอบอำนาจให้กับการเมืองโดยการเลือกตั้งแล้วไม่มีสิทธิทวงอำนาจคืน จนกว่าจะครบวาระเลือกตั้งใหม่

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำคืบ ประชาชนในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง ยังมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบค้ำคืบเป็นส่วนใหญ่ ประชาชนขาดการมีส่วนร่วมทางการเมืองของภาคประชาชนทางการเมืองประชาชนยังเห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องเฉพาะกลุ่มเท่านั้น ประชาชนสนใจและเข้าใจการเมืองในลักษณะการยอมรับในอำนาจของผู้บริหารทั้งระดับท้องถิ่นและระดับชาติ ผู้นำรัฐบาลเป็นใครก็ได้ ไม่จำเป็นต้องมาจากการเลือกตั้ง ไม่สนใจที่จะเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรง

ผู้ปกครองว่าอย่างไรก็เอาอย่างนั้น การเลือกตั้งไม่จำเป็นต้องมีก็ได้ การเมืองเป็นเรื่องของนักการเมืองเท่านั้น

1.2) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วม ประชาชนในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง ยังคงมีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบมีส่วนร่วมบ้าง ประชาชนบางยังเชื่อมั่นศรัทธาต่อหลักการปกครองแบบประชาธิปไตย มีการวิพากษ์วิจารณ์รูปแบบประชาธิปไตยอย่างมีเหตุผลและเป็นไปในทางสร้างสรรค์ ประชาชนยังมีการออกไปใช้สิทธิเลือกตั้งเป็นการแสดงถึงการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่บ้างแต่เพียงเล็กน้อย ประชาชนยังเชื่อว่ารัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดแต่ถ้าไม่สอดคล้องกับสถานการณ์ทางการเมืองปัจจุบันก็ ควรได้รับการแก้ไข ผู้นำชุมชนประพุดิตินให้เป็นผู้ประโยชน์ต่อผู้อื่น การมีส่วนร่วมช่วยประสานคนหมู่มากให้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข เป็นเครื่องช่วยขจัดความขัดแย้งที่เกิดขึ้นทำให้คนอยู่ร่วมกันด้วยความรักทำให้คนอยู่ร่วมกันด้วยความรัก

1.3) ด้านวัฒนธรรมทางการเมืองแบบไร้พัว ประชาชนในอำเภอนิคมน้ำจืด จังหวัดระยอง ยังคงมีความเชื่อว่าประชาชนต้องเชื่อฟังผู้นำทุกระดับทั้งท้องถิ่นและระดับประเทศ อย่างไม่มีข้อโต้แย้งอำนาจการตัดสินใจเด็ดขาดเป็นอำนาจของรัฐบาล ไม่ใช่ประชาชน ประชาชนมอบอำนาจให้กับการเมืองโดยการเลือกตั้งแล้วไม่มีสิทธิทวงอำนาจคืน จนกว่าจะครบวาระเลือกตั้งใหม่ ทหารหรือกลุ่มบุคคลที่ทำการยึดอำนาจการปกครองจากรัฐบาล โดยอ้างว่ารัฐบาลและนักการเมืองคอร์รัปชัน ไม่ซื่อสัตย์ การพูดคุยกับคนที่มีความเห็นต่างจะทำให้เกิดทะเลาะกันจึงไม่ควรจะกระทำการสนทนา ความเสมอภาคทางการเมืองระหว่างบุคคลเป็นเพียงแนวคิดเท่านั้นเพราะทุกคนมีความรู้ความสามารถไม่เท่ากัน และไม่สนใจที่จะเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในตลอดทุกระบวนการ และไม่มีความรู้สึกว่าตนเองมีความหมายหรืออิทธิพลต่อระบบการเมือง

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1) ควรปลูกฝังค่านิยมและทัศนคติประชาชนเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม เนื่องจากปัจจุบันประชาชนยังยึดติดกับความคิดเดิมที่ว่าการเมืองการปกครองเป็นเรื่องไกลตัว ไม่เกี่ยวกับการดำเนินชีวิตประจำวัน ไม่ใช่หน้าที่ของตนหรือหากเข้าไปเกี่ยวข้องก็เป็นเรื่องเสียเวลาประกอบอาชีพ ประชาชนจึงไม่ให้ความสำคัญที่จะเข้ามามี

ส่วนร่วม ดังนั้น เทศบาลจึงควรมีวิธีการจัดกิจกรรมและพูดคุยทำความเข้าใจเพื่อเป็นการปลูกฝังจิตสำนึกของการมีส่วนร่วมและตระหนักว่าการเมืองเป็นหน้าที่โดยตรงของประชาชนทุกคน

2.2) เทศบาลควรมีการกระจายผลประโยชน์ทางทรัพยากรท้องถิ่นอย่างเสมอภาคด้วยการทำงานแบบโปร่งใสเป็นธรรมและสามารถตรวจสอบได้ด้วยการยึดหลักธรรมาภิบาลรวมถึงการรับฟังข้อเรียกร้องของฝ่ายต่าง ๆ ในลักษณะของการแบ่งทุกซ์เฉลี่ยสุขเพื่อให้เกิดความสมดุลจนเป็นที่ยอมรับและพึงพอใจของทุกฝ่ายภายในชุมชน ซึ่งจะทำให้เกิดความรู้สึกไม่แบ่งพวกหรือเลือกปฏิบัติ

2.3) ควรใช้หลักการบริหารงานแบบการมีส่วนร่วมหลักเลี่ยงการทำงานแบบสั่งการจากบนลงล่างทั้งนี้ทั้งนั้นควรมุ่งเน้นการมีส่วนร่วมเป็นสำคัญรวมถึงควรใช้หลักการไกล่เกลี่ยในการแก้ไขปัญหาเรื่องผลประโยชน์ที่ขัดกันการใช้คนกลางกรณีสิทธิที่แตกต่างการปรับสมดุลกรณีอำนาจที่ขาดความเสมอภาคและการเยียวยาหรือซ่อมแซมกรณีความสัมพันธ์เกิดรอยร้าวฉาน

2.4) ควรใช้เวทีสาธารณะเปิดโอกาสให้ทุกกลุ่มการเมืองเข้าร่วมแสดงความคิดเห็นโดยใช้ยุทธศาสตร์การเมืองภาคประชาชนที่ขับเคลื่อนโดยชุมชนกล่าวคือการรับรู้ปัญหาร่วมกันการคิดวิธีการแก้ไขร่วมกันตลอดจนการกำหนดยุทธศาสตร์สู่การนำนโยบายไปปฏิบัติร่วมกัน

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำไปวิจัยครั้งต่อไป

3.1) ควรมีการวิจัยเพื่อสำรวจความคิดเห็นของประชาชน เกี่ยวกับการสนับสนุนในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองของประชาชน ผลการวิจัยจะเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ในชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2) ควรส่งเสริมให้มีแหล่งข้อมูลข่าวสารทางการเมืองในในอำเภอนิคมพัฒนาให้มีรูปแบบหลากหลาย เพื่อที่จะเป็นการกระตุ้นความสนใจและสามารถเข้าถึงความต้องการของประชาชนได้มากที่สุด เช่น ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองผ่านระบบโทรศัพท์เคลื่อนที่ (SMS) มีการจัดเสวนาสัปดาห์ทางการเมืองเพื่อร่วมแสดงความคิดเห็น เป็นต้น

3.3) หน่วยงานราชการควรจัดอบรมเพื่อส่งเสริมให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยภายในชุมชน ข้าราชการทางการเมืองอุดมการณ์ทางการเมืองระบอบประชาธิปไตย และผลประโยชน์ที่ประชาชนควรจะได้รับ

เอกสารอ้างอิง

ธนาภรณ์ ไฉ้วเจริญ และวัชรินทร์ ชาญศิลป์. (2560). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักเรียนโรงเรียนศรีมหาโพธิ จังหวัดปราจีนบุรี. วารสารรัฐศาสตร์ปริทรรศน์, 4(1), 133-147.

วุฒิสักดิ์ บุตนะ. (2550). วัฒนธรรมทางการเมืองของชาวบ้าน: ศึกษาเฉพาะกรณีชาวบ้านหมู่บ้านห้วยหลิม (หมู่ที่ 3, 6, 9 และ 10) ตำบลมะบ้า กิ่งอำเภอกู่เขลาหลวง จังหวัดร้อยเอ็ด (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

ศรายุทธ นกใหญ่. (2558). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก (สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

อิสมาแอล เบญจิบรอฮีม และธนาสฤณี สตะเวทิน. (2561). วัฒนธรรมแบบมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนกับการพัฒนาความมั่นคงในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ของไทย (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสวนดุสิต

Taro Yamane. (1973). *Statistics: an Introductory Analysis*. (3rd Ed). New York: Harper and Row Publications.

วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน
ในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*
Culture of Political Participation of The People
in Wang Noi District, Ayutthaya Province

เกรียงไกร พัฒนโชติ

Kriangkrai Phatthanachot

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

Mahachulalongkornrajavidyalaya University

E-mail: tummcu550@hotmail.com

๙-----๙

บทคัดย่อ

บทความวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็น เปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชน ศึกษาปัญหาอุปสรรคและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นการวิจัยแบบผสานวิธี พบว่าประชาชนมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนภาพรวม อยู่ในระดับมาก ปัจจัยส่วนบุคคลต่างมีความคิดเห็นภาพรวมไม่แตกต่างกันจึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย ปัญหาและอุปสรรค คือ ประชาชนยังไม่เข้าใจในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง การขาดจริยธรรมของนักการเมือง การไม่มีเวลาในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากประชาชนประกอบอาชีพที่แตกต่างกัน ขาดการติดตามผลงานทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น และส่วนหนึ่งมีความรู้สึกเบื่อหน่ายจากการเมือง ดังนั้นผู้นำท้องถิ่นควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข่าวสารการเลือกตั้ง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งเพิ่มมากขึ้นประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่และประชาชนในเขตพื้นที่นั้นๆ ให้มีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเข้าไปใช้สิทธิของตนเองในการ

* Received May 1, 2021; Revised May 29, 2021; Accepted May 31, 2021

เลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง การติดตามการฟังข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

คำสำคัญ: วัฒนธรรมทางการเมือง; การมีส่วนร่วม

Abstract

This article was to study the level of people's opinions, to compare the people's opinion and the problems, obstacles and recommendations for the culture of political participation of people at Wangnoi District, ayutthaya Province, using Mixed Methods. by overall was at high level, Findings were the level of people's opinion on the effectiveness of the implementation of the by culture of political Participation of people. Based on different is not found to be different rejecting the research hypothesis. Problems and obstacles were found that general people did not understand the political participation, Local administrative organizations did not have the effective process for the political communication Election process consisted of many steps causing confuse and wasting of time Local politicians lacked political ethics. People did not have time to participate in political activities. Because people had different occupations.

Keywords: Culture; Political Participation

บทนำ

วัฒนธรรมการเมืองเริ่มต้นจากการอบรมกล่อมเกลาทางสังคม ซึ่งเป็นทั้งระดับครอบครัว นอกครอบครัว และการเรียนรู้ในระบบการเมืองที่เป็นจริงภายในสังคม สังคมไทยเป็นสังคมที่เน้นความเป็นอิสระ คนในสังคมมีความเป็นปัจเจกบุคคลสูง จากอดีตถึงปัจจุบันที่พบว่า ลักษณะการปกครองของไทยในอดีตล้วนปลูกฝังและหล่อหลอมให้คนไทยส่วนใหญ่มีวัฒนธรรมทางการเมืองแบบจารีตประเพณีดั้งเดิมที่เน้นอำนาจนิยมประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยที่แท้จริง แสดงให้เห็นว่าวัฒนธรรมทางการเมืองของคนไทยไม่สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม

ทางการเมือง (นุชาดิ อิศรภักดี, 2545) เศรษฐกิจและระดับการศึกษามีผล ต่อการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมทางการเมืองของคนในชุมชนทั้งนี้เพราะประชาชนมีการศึกษาน้อย การเปลี่ยนแปลงสังคมอาจจะล่าช้า ไม่ทันต่อเหตุการณ์ใหม่ๆ โดยเพราะอย่างยิ่งในทางเศรษฐกิจและสังคมมีผลต่อการขยายตัวของภารกิจส่วนรวมทางการเมือง รวมทั้งทราบว่าจะมีการเลือกตั้ง แต่ก็ไม่ได้มาใช้สิทธิเลือกตั้ง เพราะรู้สึกสับสน ไม่รู้ว่าจะเลือกใคร วัฒนธรรมการเมืองของไทยมีการใช้เงินซื้อเสียงมาอย่างต่อเนื่อง และรุนแรงจนถึงช่วงโค้งสุดท้าย จึงไม่ให้ความสนใจและไม่มีเวลาที่จะเข้าไปมีส่วนร่วม ในกิจกรรมทางการเมือง เพราะคิดว่า การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองไม่สามารถ เป็นหลักประกันว่าจะทำให้ระบบการเมืองตอบสนองต่อตนเอง สามารถลดความเหลื่อมล้ำ และแก้ปัญหาคอร์รัปชันได้อย่างแท้จริง ประชาชนยังมีความครอบงำทางแนวคิดหรือการปลูกฝังทางความคิดและให้ความเข้าใจในระบบอุปถัมภ์และศักดินาอยู่ (พิศาล พันธุเสนีย์, 2553)

ดังนั้นปัญหาข้างต้นผู้วิจัย จึงมีความสนใจศึกษาปัญหาของประชาชนที่อาศัยอยู่ในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ศึกษาเกี่ยวกับ“วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”จะอย่างไร จึงจะทำให้คนในสังคมมีความโน้มเอียงทางการเมืองในลักษณะที่ยอมรับอำนาจรัฐเชื่อฟังปฏิบัติตามกฎหมายซึ่งเป็นผลของการตัดสินใจทางการเมืองอย่างเดียว มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการเมืองโดยทั่ว ๆ ไปมีความสนใจที่เข้าไปมีส่วนร่วมในการตัดสินใจปัญหาทางการเมืองและไม่มีความรู้สึกว่าตนเองอยู่ในฐานะที่มีความหมายมีอิทธิพลต่อการเมืองโดยมีทัศนคติว่าตนเองกับการเมืองเกี่ยวข้องกัน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล
3. เพื่อศึกษาปัญหาและข้อเสนอแนะ วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิธีดำเนินงานวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้ใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสานวิธี โดยการวิจัยเชิงปริมาณ กำหนดการวิจัยเชิงสำรวจเก็บข้อมูลจากประชาชนในเขตอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้มีสิทธิออกเสียงเลือกตั้ง มีจำนวน 54,853 คน (สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งอำเภอวังน้อย, 2562) คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ ทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane, 1972) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 397 คน เก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ ส่วนการวิจัยเชิงคุณภาพ มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน 8 คน เลือกผู้ให้ข้อมูลสำคัญแบบเจาะจง และวิเคราะห์เนื้อหาเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1. วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มากทุกด้าน คือด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ด้านการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ด้านการมีส่วนร่วมทางการเมือง

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคลพบว่า ประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพและรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการสื่อสารทางการเมืองของนักการเมืองท้องถิ่น โดยภาพรวมไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึงปฏิเสธสมมติฐานการวิจัย

3. ปัญหาเกี่ยวกับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ประชาชนยังไม่มีความเข้าใจในเรื่องการมีส่วนร่วมทางการเมือง และมีความเห็นว่า การเมืองท้องถิ่นยังมีปัญหาในการแบ่งพรรคแบ่งพวก การขาดจริยธรรมของนักการเมืองการไม่ใช้เวลาในการเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมือง เนื่องจากประชาชนประกอบอาชีพที่แตกต่างกันส่วนใหญ่จะมาเลือกตั้งตามวาระและขาดการติดตามผลงานทางการเมืองของผู้นำท้องถิ่น ส่วนหนึ่งมีความรู้สึกเบื่อหน่ายจากการเมือง ข้อเสนอแนะผู้นำท้องถิ่นควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข่าวสารการเลือกตั้ง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งเพิ่มมากขึ้น

ประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่และประชาชนในเขตพื้นที่นั้นๆ ให้มีส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเข้าไปใช้สิทธิของตนเองในการเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง การติดตามการฟังข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น การเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมืองในรูปแบบอื่น ๆ สร้างสรรค์สิ่งใหม่ ๆ ที่เป็นประโยชน์และสนองต่อความต้องการของประชาชน

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์วัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา

1. ระดับวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา อภิปรายได้ว่ามีความรู้และเข้าใจในหลักการที่สำคัญต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง อยู่ในระดับมาก คือ ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิธิธร กล้าคุ้ม และเชียวชาญ อาศุวัฒนกุล (2561) ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา” ผลการวิจัยพบว่า “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองอยู่ในระดับสูงและไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างวัฒนธรรมทางการเมืองและพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา นอกจากนี้ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรีมหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย การอบรมกลุ่มเยาวชนทางการเมือง และสาขาวิชาที่ศึกษา ด้านอยู่ในระดับมาก

2. ผลการเปรียบเทียบภาวะผู้นำแบบธรรมาธิปไตยของผู้บริหารองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ผลการวิจัย ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดนครราชสีมา ไม่

แตกต่างกัน ดังนั้นปฏิเสธสมมติฐานที่ตั้งไว้ ประชาชนที่มี อายุ การศึกษา อาชีพ และ รายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.0๕ จึงยอมรับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นายศรายุทธ นก ใหญ่ (2558) ได้วิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของบุคลากร วิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข กาญจนภิเษก” ผลการวิจัยพบว่า “๑) วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทาง การแพทย์และสาธารณสุขอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านที่มีระดับวัฒนธรรมทาง การเมืองแบบประชาธิปไตยสูงที่สุดคือ ด้านการมองโลกในแง่ดีมีความไว้วางใจต่อ เพื่อนมนุษย์ ๒) การเปรียบเทียบคุณลักษณะส่วนบุคคลกับวัฒนธรรมทางการเมือง แบบประชาธิปไตยพบว่า อายุ สถานภาพการสมรส ระดับการศึกษา ประเภท ตำแหน่ง มีผลทำให้ระดับวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยมีความแตกต่าง กัน ความแตกต่าง

องค์ความรู้จากการวิจัย

องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย ในการวิจัยเรื่อง “วัฒนธรรมการมีส่วนร่วม ทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา” ผู้วิจัยสรุป ความรู้ได้ดังนี้

ภาพที่ 1 พัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

องค์ความรู้ที่ได้จากการสังเคราะห์จากงานวิจัย ประชาชน มีความรู้เกี่ยวกับ พัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ทั้ง 3 ด้าน ดังนี้

1. ด้านการไปใช้สิทธิในการเลือกตั้ง ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิก องค์การบริหารปกครองส่วนท้องถิ่นทุกครั้ง ยอมรับในผลของการเลือกตั้ง แม้ฝ่ายตน พ่ายแพ้ก็ไม่มี การรีรวนเพื่อล้มเลิกการเลือกตั้งนั้นแต่อย่างใด และประชาชน มีความ กระตือรือร้นในการไปใช้สิทธิเลือกตั้งสมาชิกองค์การบริหารปกครองส่วนท้องถิ่น

2. ด้านการรับรู้ข่าวสารทางการเมือง สื่อมวลชนมีเสรีภาพในการนำเสนอ ข่าวสาร และประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยไม่ถูกปิดกั้น

จากรัฐบาล คือรับรู้ข่าวสารทางการเมืองจากทาง Internet และระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด และประชาชนชมข่าวความเคลื่อนไหวของกลุ่มพลังประชาชน ในเรื่องเรียกร้องสิทธิต่าง ๆ ทางทีวี

3. ด้านการมีส่วนร่วมทางเมือง ประชาชนมีส่วนร่วมเป็นกรรมการรับฟังรับทราบ ผลการปฏิบัติงานตามโครงการต่างๆของรัฐบาล คือ การมีส่วนร่วมเข้าเป็นกรรมการเพื่อตรวจสอบการดำเนินงาน มีส่วนร่วมสนับสนุนวัสดุ อุปกรณ์ ในการดำเนินงานในชุมชน และการมีส่วนร่วมเสนอความคิดเห็นต่อการ วางแผนป้องกันปัญหาต่างๆร่วมกัน

4. ด้านติดตามและสอดส่องดูแล ประชาชนได้ร่วมรณรงค์แสดงความคิดเห็นกับเรื่องที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ท่านตรวจสอบ ติดตามโครงการและการใช้จ่ายงบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบล ว่าถูกต้อง โปร่งใสและเกิดประโยชน์ เคยเป็นเจ้าหน้าที่จัดการเลือกตั้งในระดับต่างๆ เช่น กรรมการประจำหน่วยเลือกตั้ง กรรมการนับคะแนน กรรมการการเลือกตั้งประจำองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรรมการการเลือกตั้งประจำเขตเลือกตั้ง และเคยเสนอแนะหรือรณรงค์เกี่ยวกับปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชนให้นักการเมืองท้องถิ่นทราบ

สรุปช่องทางที่สำคัญในการสร้างความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการสร้างการมีส่วนร่วมทางด้านการเมือง จะเห็นได้ว่าวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง ถือว่าเป็นพลังหลักในการพัฒนาการเมือง และจะนำไปสู่การพัฒนากระบวนการเมืองในภาพรวมต่อไป ดังนั้นวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองจึงเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ประชาชนได้รับรู้และเรียนรู้ประสบการณ์ทางการเมือง อุดมการณ์ทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ นับได้ว่าการสื่อสารทางการเมืองเป็นปัจจัยที่สำคัญของการปกครองระบอบประชาธิปไตย

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1) ภาครัฐควรมีนโยบายส่งเสริมให้ผู้นำท้องถิ่นควรมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข่าวสารการเลือกตั้ง เพื่อให้ประชาชนได้รับรู้ข่าวสารการเลือกตั้งเพิ่มมากขึ้น โดยหาวิธีการประชาสัมพันธ์ที่เหมาะสมกับพื้นที่และประชาชนในเขตพื้นที่นั้นๆ ให้มี

ส่วนร่วมทางการเมืองในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การเข้าไปใช้สิทธิของตนเองในการเลือกตั้ง การแสดงความคิดเห็นทางการเมือง การติดตามการฟังข่าวสารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2) ภาครัฐควรมีการแต่งตั้งคณะทำงานขององค์กรปกครองท้องถิ่นเพื่อจัดทำระบบและรับผิชอบในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง

1.3) ภาครัฐควรสนับสนุนให้สื่อมีความอิสระในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารทางการเมืองเพื่อให้ประชาชนได้ข่าวสารข้อมูลทางการเมืองที่ถูก ต้อง ซึ่งเป็นแรงจูงใจให้ประชาชนมีส่วนร่วมและสนใจการเมืองมากขึ้น ผู้นำท้องถิ่นควรมีแนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมรณรงค์การเลือกตั้งให้มากขึ้น โดยการจัดกิจกรรมภายในท้องถิ่นให้ประชาชนออกไปรณรงค์ในเรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีการตื่นตัวในเรื่องการเลือกตั้ง

2.ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1) ภาครัฐควรจัดให้มีการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิ และบทบาทหน้าที่ของประชาชนต่อการปกครองท้องถิ่นตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ

2.2) ภาครัฐควรมีการรณรงค์และส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีการติดตามข่าวสารผ่านสื่อดังกล่าวให้มากขึ้น โดยเริ่มจากสื่อวิทยุชุมชน ซึ่งอยู่ใกล้กับประชาชนในท้องถิ่นมากที่สุดและช่วยในการประชาสัมพันธ์ เช่น แจกใบปลิวและชักชวนญาติพี่น้องและเพื่อนบ้านให้ไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง

2.3) ภาครัฐควรมีแนวทางการส่งเสริมให้ประชาชนเข้าร่วมรณรงค์การเลือกตั้งให้มากขึ้น โดยการจัดกิจกรรมภายในท้องถิ่นอย่างน้อยอาทิตย์ละ ๑ วัน ในการให้ประชาชนออกไปรณรงค์ในเรื่องการเลือกตั้งท้องถิ่น เพื่อให้ประชาชนมีการตื่นตัวในเรื่องการเลือกตั้ง

3.ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1) ควรวิจัยเกี่ยวกับ “ปัจจัยที่มีผลต่อวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอง่วงน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”

3.2) ควรวิจัยเกี่ยวกับ “แรงจูงใจในวัฒนธรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนในอำเภอวังน้อย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา”

3.3) ควรมีแนวทางเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองการปกครองท้องถิ่นให้ประชาชนรับทราบอย่างทั่วถึง

เอกสารอ้างอิง

- นุชาวดี อิศรางกูรดิ. (2545). การมีส่วนร่วมทางการเมืองกับความคิดประชาธิปไตย: กรณีศึกษาพนักงานธนาคารทหารไทย จำกัด มหาชน (วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขารัฐศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- พิศาล พันธเสนีย์. (2553). กลยุทธ์ในการหาเสียงเลือกตั้งของผู้สมัครนายกเทศมนตรี นครเชียงใหม่ในการเลือกตั้งวันที่ ๔ ตุลาคม ๒๕๕๒ (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองและการปกครอง). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สุจินต์ ธรรมชาติ. (2549). การวิจัยภาคปฏิบัติวิธีคิด. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย.
- นิติธร กล้าคุ้ม และเชียวชาญ อาศุวัฒนกุล (2561). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของนักศึกษาระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยมหิดล วิทยาเขตศาลายา. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- ศรายุทธ นกใหญ่ (2558). วัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ของบุคลากรวิทยาลัยเทคโนโลยีทางการแพทย์และสาธารณสุข (วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยกาญจนา สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.

จิตอาสากับการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร*

Volunteer and the Development of Agricultural Community Learning Center

รัตนันทิ วิโรจน์ฤทธิ์, สุภัทรชัย สีสะไบ

Ratnatee Virojrid, Suphattharachai Sisabai

สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ

National Science and Technology Development Agency

E-mail: chayjaa@hotmail.com

๗-----๗

บทคัดย่อ

บทความนี้กล่าวถึงการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร โดยอาศัยคุณลักษณะจิตอาสาของเกษตรกรผู้มีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศูนย์ฯ เพื่อให้เกิดการบริหารจัดการที่ดีและมีคุณภาพ ส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานของศูนย์ฯ อีกทั้งการเปลี่ยนแปลงที่รวดเร็วของเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร ที่ส่งผลกระทบต่อผู้ที่มีหน้าที่บริหารจัดการศูนย์ฯ อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ การดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร นอกจากต้องมีการบริหารจัดการที่ดีแล้ว ยังต้องอาศัยเกษตรกรผู้มีส่วนร่วมในการบริหารศูนย์ฯ ที่มีคุณลักษณะจิตอาสา ทำงานเพื่อชุมชนโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ซึ่งการนำคุณลักษณะของจิตอาสามาบูรณาการร่วมกับการบริหารจัดการศูนย์ฯ นั้น เปรียบได้กับการใช้หลักการพรหมวิหาร 4 นำสู่การปฏิบัติด้วยกระบวนการสังคหวัตถุ 4 เพื่อให้เกิดประสิทธิผลที่ดีในการดำเนินการของศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร

คำสำคัญ: การบริหารจัดการ; ศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร; จิตอาสา

* Received May 20, 2021; Revised May 30, 2021; Accepted June 25, 2021

Abstract

This article discusses the development of agricultural community learning center. By using the volunteer characteristics of the farmers who are participants in the management of the center. To achieve good management and quality. Affecting the operational effectiveness of the center. Also the rapid change of technology and agricultural innovation. That affects those who are responsible for managing the center inevitably. Operation of Agricultural Community Learning Center aside from having to have good management. Must rely on farmers who are involved in the management of the center that has volunteer spirit characteristics. Work for community without hoping for compensation. Which the integration of volunteer characteristics with the management of the center. Comparable to the use of the 4 Phommawihān lead to practice through the 4 Sangahavatthu. For good effectiveness in the operation of the Agricultural Community Learning Center.

Keywords: Management; Agricultural Community Learning Center; Volunteer

บทนำ

บทความนี้เป็นบทความต่อยอดจากงานวิจัยเรื่อง การพัฒนาโมเดล ประสิทธิภาพพฤติกรรมการบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร ที่ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร ได้รับอิทธิพลจากตัวแปรการบริหาร จัดการแบบมีส่วนร่วม ประกอบด้วย ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมวางแผน ร่วม ดำเนินการ ร่วมติดตามประเมินผล และร่วมรับผลประโยชน์ ปัจจัยแห่งความสำเร็จ ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ/ความสามารถ เทคโนโลยี/นวัตกรรม เกษตรกรต้นแบบ ทุน และการตลาด รวมถึงธรรมะเพื่อการปฏิบัติ ประกอบด้วย มีใจรัก (ฉันทะ) พากเพียรทำ (วิริยะ) ติดตามตรวจสอบ (จิตตะ) รอบคอบแก้ไข (วิมังสา) นอกจากนี้ทั้ง สามตัวแปรนี้แล้วยังมีอีกหนึ่งปัจจัยสำคัญก็คือคุณลักษณะจิตอาสา ของเกษตรกรผู้มี

ส่วนร่วมในการบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร ซึ่งเป็นส่วนสำคัญนำไปสู่ประสิทธิผลที่ดี

ศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร เป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการเกษตร ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของคนในชุมชน เป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลข่าวสารความรู้ของชุมชนที่จะนำไปสู่การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ทางด้านการเกษตรสำหรับประชาชนในชุมชน เป็นแหล่งเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ การถ่ายทอด การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ทางการเกษตรของชุมชน อีกทั้งเป็นแหล่งบริการชุมชนด้านการเกษตร เช่น การจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการเรียนรู้ของเกษตรกร โดยเน้นกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของนวัตกรรมทางการเกษตร ก่อให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ และมุ่งการพัฒนาแบบพึ่งตนเอง เป็นศูนย์เรียนรู้ของเกษตรกรที่ดำเนินการโดยเกษตรกร และเพื่อเกษตรกร ที่จะก่อให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน และเพื่อให้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 รัฐบาล คสช. มีนโยบายให้มีศูนย์เรียนรู้การเกษตรในแต่ละพื้นที่เพื่อเป็นแหล่งเรียนรู้ทางการเกษตร จากเกษตรกรที่ประสบความสำเร็จ และที่สำคัญเกษตรกรต้นแบบเหล่านั้นต้องมีคุณลักษณะจิตอาสาในการร่วมกันบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ มีเป้าหมายเพื่อให้ศูนย์เรียนรู้ ทำหน้าที่ในการถ่ายทอดความรู้เทคโนโลยีการเกษตรที่เหมาะสมกับชุมชนได้อย่างเต็มที่ รวมถึงการให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่เกษตรกร การให้บริการด้านการเกษตรอื่นๆ และการแก้ปัญหาและรับเรื่องร้องเรียนของเกษตรกร โดยไม่หวังผลตอบแทน ผู้เขียนจึงสนใจศึกษา คุณลักษณะจิตอาสาของเกษตรกร ในการนำไปประยุกต์ใช้ร่วมกับการบริหารจัดการเพื่อพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร ให้เกิดประสิทธิภาพ และประสิทธิผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

การบริหารจัดการ

การบริหารและการจัดการ (สมพงษ์ เกษมสิน, 2551) มีความหมายที่ใช้ในการควบคุมดูแลกิจการหรือองค์กรให้สามารถดำเนินกิจการอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรตั้งไว้ สำหรับแนวคิดการบริหารจัดการแบบดั้งเดิม (Classical Management Approach) ได้กล่าวถึงการบริหารจัดการว่าเป็นทักษะการ

บริหารโดยมุ่งที่ประสิทธิภาพขององค์กรซึ่งจะเพิ่มความสำเร็จ การบริหารจัดการเป็นทฤษฎีมุ่งที่องค์กรโดยส่วนรวมตลอดจนวิธีการปรับปรุงประสิทธิภาพและประสิทธิผลหลักสำคัญของแนวคิดนี้มี 2 ประเด็น คือ มุ่งประสิทธิภาพ (Efficiency) หมายถึงความสามารถในการผลิตผลลัพธ์ที่ต้องการด้วยการใช้ต้นทุนสำหรับทรัพยากรต่ำสุด และมุ่งประสิทธิผล (Effectiveness) หมายถึง ความสามารถขององค์กรในการสร้างให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ ซึ่งในบางครั้งไม่ได้คำนึงถึงปริมาณของทรัพยากรที่ใช้ในกระบวนการบริหารจัดการ (Certo, 2008)

ยังมีนักวิชาการกล่าวถึงการบริหารจัดการไว้ว่า การบริหารจัดการ (สุทิน นพเกตุ, 2549) หมายถึง การเสริมสร้างสังคมไทยไปสู่สังคมที่ปลอดจากการละเมิดสิทธิมนุษยชนและศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ตลอดจนเป็นสังคมที่มีวัฒนธรรม วิถีชีวิต สิทธิมนุษยชน และสุจริตชนแล้วนั้น สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ กระบวนการในการไปถึงเป้าหมายซึ่งต้องอาศัยการเสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ สร้างความตระหนักและความสำนึกในการเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและการยกระดับสังคมไทยของประชาชนและภาคส่วนที่เกี่ยวข้องซึ่งต้องมีการทุ่มเททั้งร่างกายและแรงใจอย่างจริงจังและต่อเนื่องแม้จะมีข้อจำกัดในด้านต่างๆ เช่น งบประมาณ บุคลากร แต่หากว่าเราได้มองข้ามหรือก้าวผ่าน นอกจากนี้การบริหารก็เป็นกระบวนการอย่างหนึ่งด้วย ซึ่งหมายความว่ามิมีขั้นตอนต่างๆ ในการบริหารเรียกว่า “กระบวนการการบริหาร” อันที่จริงกระบวนการบริหารเป็นแนวความคิดที่ได้มีการพัฒนาตั้งแต่อดีตซึ่งรู้จักกันในอักษรย่อว่า “POSDCORB” ประกอบด้วย 1) การวางแผน (Planning) 2) การจัดการองค์กร (Organizing) 3) การจัดการบุคคล (Staffing) 4) การอำนวยการ (Directing) 5) การประสานงาน (Coordinating) 6) การรายงาน (Reporting) 7) การงบประมาณ (Budgeting) ในปัจจุบันเนื่องจากการพัฒนาความรู้ทางพฤติกรรมศาสตร์กระบวนการบริหารจึงได้เปลี่ยนจาก “POSDCORB” มาเป็น “POLE” ซึ่งก็คือ 1) การวางแผน (Planning) 2) การจัดการองค์กรและบุคลากร (Organizing) 3) การเป็นผู้นำ (Leading) 4) การควบคุม (Controlling)

จากแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการดังกล่าวสรุปได้ว่า การบริหาร คือ การกำหนดนโยบายที่สำคัญ และการกำหนดแผนงานขององค์กร ส่วนการจัดการใช้กับการบริหารงานที่มุ่งเน้นการดำเนินงานเพื่อให้เป็นไปตามนโยบายที่วางแผนไว้เพื่อให้กิจการ

หรือองค์กรสามารถดำเนินการอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และบรรลุวัตถุประสงค์ที่องค์กรตั้งไว้ โดยขบวนการของการจัดการเพื่อให้องค์กรบรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มีอยู่ 4 ขั้นตอน คือ การวางแผน การจัดการ การชักนำ และการควบคุม ซึ่งองค์กรที่ประสบความสำเร็จจะเกิดได้จากการปฏิบัติตามขั้นตอนดังกล่าวอย่างมีประสิทธิภาพ

ศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร

ศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร เป็นแนวทางหนึ่งในการพัฒนาการเกษตร ตามแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 12 ซึ่งเป็นการรวมกลุ่มของคนในชุมชน เป็นศูนย์กลางรวบรวมข้อมูลข่าวสารความรู้ของชุมชนที่จะนำไปสู่การส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้สำหรับประชาชนในชุมชน เป็นแหล่งเสริมสร้างโอกาสในการเรียนรู้ การถ่ายทอด การแลกเปลี่ยนประสบการณ์ การสืบทอดภูมิปัญญา วัฒนธรรม ค่านิยม และเอกลักษณ์ของชุมชน อีกทั้งเป็นแหล่งบริการชุมชนด้านต่างๆ เช่น การจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการเรียนรู้ ของชุมชน โดยเน้นการกระบวนการเรียนรู้เพื่อวิถีชีวิตของคนในชุมชน เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม ก่อให้เกิดชุมชนแห่งการเรียนรู้ และมุ่งการพัฒนาเกษตรแบบพึ่งตนเอง เป็นศูนย์เรียนรู้ของประชาชน ที่ดำเนินการโดยประชาชน และเพื่อประชาชน ที่จะก่อให้เกิดความเข้มแข็งของชุมชนอย่างยั่งยืน การดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตรอยู่ภายใต้หลักคิดที่ว่า “เกษตรกรพัฒนาเกษตรกรด้วยกันเองจึงจะเกิดความเข้มแข็งและยั่งยืน” (กองวิจัยและพัฒนางานส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร, 2561) เป้าหมายของศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร คือการที่เกษตรกรในพื้นที่สามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้ในการทำการเกษตรบนพื้นที่ของตนเอง ปรับเปลี่ยนการผลิตให้เหมาะสมกับพื้นที่ และความต้องการของตลาด ทำให้ต้นทุนการผลิตลดลง ผลผลิตมีคุณภาพและปริมาณมากขึ้น ส่งผลให้เกษตรกรพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

ในการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร มีการนำหลักการบริหารจัดการ POLC มาใช้อย่างเป็นรูปธรรม สามารถอธิบายได้ดังนี้

1) การวางแผน (Planning) โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย องค์ประกอบต่างๆ รวมถึงกิจกรรมและวิธีดำเนินการของศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร

2) การจัดการองค์การและบุคลากร (Organizing) โดยการกำหนดบทบาทหน้าที่ของผู้ที่ทำหน้าที่บริหารจัดการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องแต่ละคนให้ชัดเจน และรับผิดชอบในส่วนของตนให้ประสบความสำเร็จ

3) การเป็นผู้นำ (Leading) นอกจากการจัดโครงสร้างองค์การอย่างชัดเจนแล้ว เรื่องของการเป็นผู้นำยังหมายถึง เกษตรกรต้นแบบ เป็นเกษตรกรเจ้าของแปลงเรียนรู้ มีความรู้ทักษะและความพร้อมในการถ่ายทอดความรู้ และประสบความสำเร็จในการปรับปรุงหรือปรับเปลี่ยนกิจกรรมการเกษตรที่สำคัญของพื้นที่ ตั้งแต่การผลิต การบริหารจัดการ จนถึงการตลาด เป็นที่ยอมรับและสามารถเป็นแบบอย่างให้กับเกษตรกรรายอื่นๆ ในชุมชน

4) การควบคุม (Controlling) มีการติดตาม ตรวจสอบ การดำเนินการของศูนย์ โดยมีการประชุมคณะกรรมการ ซึ่งก็คือเกษตรกรผู้ร่วมดำเนินการบริหารจัดการศูนย์ฯ เพื่อติดตามตรวจสอบและประเมินผลการดำเนินงาน

ถึงแม้ว่า ศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตรจะมีการบริหารจัดการอย่างเป็นรูปธรรมดังที่กล่าวมาข้างต้นแล้วก็ตาม แต่จากการสุ่มตรวจการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตรหลายพื้นที่ พบว่า ศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตรยังไม่สามารถเป็นศูนย์กลางถ่ายทอดความรู้และเทคโนโลยีได้จริง ขาดการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม เกษตรกรเข้ามาใช้บริการมีจำนวนน้อย ยังเข้าไม่ถึงการบูรณาการความร่วมมือของหน่วยงานในพื้นที่อีกทั้งลักษณะงานซ้ำซ้อนกับศูนย์เรียนรู้อื่นๆ ที่มีอยู่แล้วในพื้นที่เดียวกัน (สำนักข่าวอิศรา, 2561) ผู้เขียนจึงเห็นว่า การนำคุณลักษณะจิตอาสาเข้ามาบูรณาการร่วมกับการบริหารจัดการ น่าจะทำให้การบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผลเพิ่มขึ้น

จิตอาสา

คำว่า “จิตอาสา” ภาษาอังกฤษว่า “Volunteer” มีการใช้ครั้งแรกในช่วงศตวรรษที่ 17 หมายถึง ผู้ที่สมัครใจเข้าเป็นทหารโดยไม่ได้ถูกบังคับให้เป็นไปตามปกติ นอกจากนี้ยังมีคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับคำว่า อาสาสมัคร ได้แก่ Voluntarism และ Volunteerism มีความหมายที่ใช้กับกิจกรรมที่ทำด้วยความสมัครใจ ส่วนคำว่า Volunteerism เป็นคำที่ใช้กันมากและมีความหมายที่กว้างกว่าคำแรก

กล่าวคือเรื่องใดๆที่เกี่ยวข้องกับตัวอาสาสมัคร หรืออาสาเข้าไปทำเรื่องใดๆ โดยไม่จำกัดประเภทของกลุ่มหรือองค์กร

ความหมายตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2556 ได้ให้ความหมายไว้ว่าคำว่า “จิตสานึกต่อ...” หรือ “จิตสาธารณะ” เช่น จิตสานึกต่อศาสนา คือ ความตระหนักในหน้าที่ของพุทธศาสนิกชนที่พึงปฏิบัติต่อศาสนา หรือ จิตสานึกต่อสิ่งแวดล้อม ก็คือ การใช้สิ่งแวดล้อมอย่างมีความรับผิดชอบเพื่อประโยชน์ของสิ่งแวดล้อมและคนอื่นที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมเดียวกัน คำว่า “จิตสานึก” จึงเป็นอีกความหมายหนึ่งที่สอดคล้องกับคำว่า “จิตอาสา” (ราชบัณฑิตยสถาน, 2561)

จิตอาสา หมายถึง การมีจิตที่อาสาช่วยผู้อื่นให้พ้นจากความทุกข์ในรูปแบบต่างๆ หรือช่วยให้ผู้อื่นมีความสุข หรือมีชีวิตที่ดีขึ้นโดยไม่หวังสิ่งใดตอบแทน เป็นจิตที่ไม่นิ่งเฉย เมื่อพบปัญหาและความทุกข์เกิดขึ้นกับผู้อื่นและสังคม เป็นจิตที่พร้อมจะเสียสละเวลา กำลังร่างกาย จิตใจ ทรัพย์สิน หรือสติปัญญาเพื่อก่อให้เกิดสิ่งที่ดีแก่ผู้อื่น และเพื่อสาธารณะประโยชน์ (ศูนย์คุณธรรม, 2548) รวมไปถึงการทำความดีเพื่อสังคมและสิ่งแวดล้อมจิตอาสาเกิดขึ้นเพราะสาเหตุหลักๆ ดังนี้ (สุชาติพิทย์ แก้วเกลี้ยง, 2549)

1. เกิดจากความรู้สึกลงสารเนื่องจากพบเห็นผู้ที่มีความเดือดร้อนกว่าตนเอง และต้องการหาทางช่วยเหลือผู้อื่นในรูปแบบต่างๆ
2. เกิดจากประสบการณ์ที่ได้ช่วยเหลือผู้อื่น แล้วตนเองมีความสุข จึงอยากจะช่วยเหลือผู้อื่นอีก
3. เป็นความรู้สึกต่อเนื่อง เมื่อบุคคลได้รับการช่วยเหลือแล้วรู้สึกประทับใจ จึงอยากทำสิ่งดีๆ เพื่อผู้อื่นบ้าง

จากที่กล่าวมาผู้เขียนสรุปได้ว่า จิตอาสา สามารถเรียกได้หลายอย่าง เช่น อาสาสมัคร จิตสำนึก จิตสาธารณะ ความหมายก็คือผู้มีจิตใจที่เป็นกุศล อยากช่วยเหลือผู้อื่น เป็นผู้เอื้อเฟื้อ เสียสละเวลา แรงกาย แรงใจ ต่อสังคมให้เกิดประโยชน์และความสุขมากขึ้นถือเป็นพฤติกรรมของบุคคลที่มีคุณธรรมแฝงอยู่ในจิตใจที่สมควรได้รับการยกย่อง

จิตอาสากับการบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร

การบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตรจำเป็นต้องได้รับความร่วมมือจากเกษตรกร ผู้มีจิตอาสาสามารถร่วมกันดำเนินการบริหารจัดการศูนย์ฯ เพื่อให้เกิดประสิทธิผลที่ดี ทำให้ศูนย์เกิดการพัฒนาระบบและประสบความสำเร็จอย่างรวดเร็ว

เกษตรกรผู้ที่มีจิตอาสา คือ เกษตรกรผู้ที่มีจิตที่พร้อมจะสละเวลาแรงกายและสติปัญญาเพื่อส่วนรวม เป็นจิตที่มีความสุขเมื่อได้ทำความดีเป็นจิตที่เปี่ยมด้วยคุณธรรมคือความสงบเย็นและพลังแห่งความดี พร้อมทั้งจะเป็นอาสาสมัครมีความเมตตา กรุณาเพื่อสร้างสังคมหรือชุมชนให้เกิดสันติ เกษตรกรที่ดีต้องพัฒนาจิตเป็นจิตอาสา ในการมีส่วนร่วมบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร (จามรี ศิริจันทร์, 2560)

การนำจิตอาสามาบูรณาการรวมกับการบริหารจัดการ เป็นการน้อมนำหลักพุทธธรรมสู่การปฏิบัติ เป็นเรื่องจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการยกระดับจิตใจของเกษตรกรให้มีความเป็นจิตอาสา ที่จะช่วยพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตรได้เป็นอย่างดีอีกทางหนึ่ง เป็นการบูรณาการนำหลักธรรม แนวคิด ความรู้ และหลักการของพระพุทธศาสนาเป็นฐาน เพื่อประสานเนื้อหา หลักการ กิจกรรม การฝึกปฏิบัติ ประยุกต์เข้ากับศาสตร์ต่างๆ สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน เพื่อพัฒนาจิตอาสาของเกษตรกร ซึ่งพัฒนาได้จากหลักธรรมหลายอย่างในพระพุทธศาสนา แต่ในที่นี้ผู้เขียนมุ่งประเด็นนำหลักธรรม 2 หมวดมาบูรณาการเข้าด้วยกัน คือ หลักพรหมวิหาร 4 เป็นหลักธรรมที่สนับสนุนการยกระดับจิตใจ และสังคหวัตถุ 4 เป็นหลักธรรมที่น้อมนำสู่การปฏิบัติ

พรหมวิหาร 4 คือธรรมเครื่องอยู่อย่างประเสริฐ, ธรรมประจำใจอันประเสริฐ, หลักความประพฤติที่ประเสริฐบริสุทธิ์มี 4 ประการดังนี้ (พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตฺโต), 2556)

1) เมตตา-ความรักคือความปรารถนาดีมีจิตอันแผ่ไมตรีและคิดทำประโยชน์แก่มนุษย์สัตว์萬หน้า

2) กรุณา-ความสงสารคิดช่วยให้พ้นทุกข์ ไฟใจในอันจะปลดเปลื้องบำบัดความทุกข์ยากเดือดร้อนของสัตว์ทั้งปวง

3) มุทิตา-ความเบิกบานพลอยยินดีเมื่อผู้อื่นอยู่ดีมีสุข

4) อุเบกขา-ความมีใจเป็นกลางความวางใจเป็นกลาง มีจิตเที่ยงธรรม ไม่เอนเอียงด้วยรักและชัง รวมทั้งรู้จักวางเฉย

โดยผู้ที่ทำหน้าที่ในการร่วมบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร ควรยึดหลักพรหมวิหาร 4 เป็นแนวทางในการทำงาน นักไว้เสมอว่าทำงานเพื่อประโยชน์ของเกษตรกรในชุมชน เป็นงานเพื่อส่วนรวม โดยไม่หวังสิ่งตอบแทน ต้องการให้เกษตรกรมีความรู้เพื่อนำไปปฏิบัติในแปลงของตนเองได้ เพื่อผลผลิตที่ดีขึ้น ต้นทุนลดลง มีรายได้มากขึ้น อันจะทำให้เกษตรกรเหล่านั้น มีความสุข พ้นจากความทุกข์จากปัญหาการเกษตรที่เคยเป็นมา และเมื่อเกษตรกรประสบความสำเร็จตามที่ศูนย์ได้ให้ความรู้ไปก็พลอยยินดี แต่หากติดปัญหาในการดำเนินการของศูนย์ก็ให้เข้าใจเหตุและผลของสิ่งที่เกิดขึ้น และเมื่อดำเนินการอย่างดีที่สุดแล้วแต่ยังแก้ไขไม่ได้ก็ยอมรับและเข้าใจ ไขปัญหาเหล่านั้นเป็นบทเรียนในการปรับปรุงการดำเนินการบริหารจัดการของศูนย์ให้ดีขึ้น

สังคหวัตถุ คือ เรื่องที่จะสงเคราะห์กันคุณธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวใจของผู้อื่นไว้ได้ หลักการสงเคราะห์คือช่วยเหลือกันยึดเหนี่ยวใจกันไว้และเป็นเครื่องเกาะกุมประสานโลก คือ สังคมแห่งหมู่สัตว์ไว้ดุจสลักยึดรถที่กำลังแล่นไปให้คงเป็นรถและวิ่งแล่นไปได้มี 4 ประการดังนี้ (มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2539)

1) ทาน-การแบ่งปันเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน

2) ปิยวาจา-พูดจาน่ารักน่านิยมนับถือ

3) อัตถจริยา-บำเพ็ญประโยชน์

4) สมานัตตตา-ความมีตนเสมอคือทำตัวให้เข้ากันได้ เช่นไม่ถือตัวร่วมสุขร่วมทุกข์กัน เป็นต้น นักวิชาการศาสนาได้กล่าวถึงสังคหวัตถุ ดังนี้

ผู้ที่ทำหน้าที่บริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร ควรต้องมีใช้หลักธรรมสังคหวัตถุ 4 เป็นหลักธรรมที่น้อมนำไปสู่การปฏิบัติ ในการดำเนินการบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตรนั้น จำเป็นต้องทำงานประสานกันหลายฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นเกษตรกรที่ร่วมบริหารจัดการด้วยกันเอง หน่วยงานภาครัฐและเอกชน รวมถึง

เกษตรกรผู้มาใช้บริการของศูนย์ฯ ในการทำงานร่วมกับคนอื่นนี้ จำเป็นอย่างมากที่จะต้องแสดงน้ำใจเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่แบ่งปันองค์ความรู้ เทคโนโลยีนวัตกรรมต่างๆ เพื่อช่วยให้ชุมชนเท่าทันต่อความเปลี่ยนแปลงทางด้านเกษตรกรรม ในการประสานงานควรใช้คำพูดสุภาพน่าฟังไม่ว่าผู้ที่เราติดต่อนั้นจะเป็นเจ้าหน้าที่ภาครัฐ หรือเป็นเพียงเกษตรกรที่มารับความช่วยเหลือ ผู้ทำหน้าที่ร่วมบริหารจัดการศูนย์ต้องเตือนตัวเองอยู่เสมอว่าการร่วมดำเนินงานตรงนี้เป็นการทำงานบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวมโดยไม่หวังสิ่งตอบแทน และต้องเป็นความสุขความทุกข์ของเกษตรกรในพื้นที่เป็นเสมือนสุขทุกข์ของตนเอง เพื่อร่วมแก้ไขปัญหาทางการเกษตรในพื้นที่ให้ลุล่วงตามเป้าหมายของศูนย์ฯ

สรุป

จิตอาสากับการพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร เป็นการน้อมนำหลักพรหมวิหาร 4 และสังคหวัตถุ 4 บูรณาการร่วมกับการบริหารจัดการศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตร เพื่อให้การดำเนินการถ่ายทอดองค์ความรู้จากศูนย์สู่เกษตรกรในพื้นที่ประสบความสำเร็จตามเป้าหมายของศูนย์ ด้วยคุณลักษณะที่เรียกว่า “จิตอาสา” โดยใช้หลักพรหมวิหาร 4 ซึ่งประกอบด้วย เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา เป็นหลักธรรมในการยกระดับจิตใจ และใช้หลักธรรมสังคหวัตถุ 4 ประกอบด้วย ทาน ปิย วาจา อตถจริยา และสมานัตตา เป็นธรรมที่น้อมนำสู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลตามที่ตั้งไว้ โดยทั้งหมดนี้เป็นการเต็มใจที่จะร่วมลงมือบริหารจัดการศูนย์ฯ เพื่อประโยชน์ของเกษตรกรในชุมชนเป็นหลักโดยไม่หวังผลตอบแทน ซึ่งหากผู้ที่ทำหน้าที่ในการร่วมบริหารจัดการศูนย์ฯ ทุกคนดำเนินการได้ตามที่กล่าวมานี้จะเป็นการยกระดับเพื่อพัฒนาศูนย์เรียนรู้ชุมชนการเกษตรให้เป็นศูนย์เรียนรู้ต้นแบบ อันจะนำไปสู่ความเข้มแข็งทางการเกษตรของชุมชนอย่างยั่งยืน

เอกสารอ้างอิง

- กองวิจัยและพัฒนาางานส่งเสริมการเกษตร กรมส่งเสริมการเกษตร. (2561).
โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.).
กรุงเทพฯ: กรมส่งเสริมการเกษตร.
- จามรี ศิริจันทร์. (2560). การพัฒนาจิตอาสาของครูตามหลักพุทธธรรม. *วารสาร
บัณฑิตศึกษามหาจุฬาลงกรณ์*, 4(1), 70-83.
- พระพรหมคุณาภรณ์ (ป.อ. ปยุตโต). (2556). *พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวล
ธรรม* (พิมพ์ครั้งที่ 24). กรุงเทพฯ: ธรรมสภา.
- มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). *พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). *พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554*.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์นานมีบุ๊คส์พับลิเคชันส์.
- ศูนย์คุณธรรม. (2548). *ร่วมแรงแข่งขัน ร่วมกันทำดี สมัชชาคุณธรรมแห่งชาติและ
ตลาดนัดคุณธรรม ครั้งที่ 1*. กรุงเทพฯ: แพลนโมทีฟ.
- สำนักข่าวอิสรา. (2561). *นโยบายศูนย์เรียนรู้เกษตร คสช. ส่อเหลว สดง.พบปัญหา*.
สืบค้น 25 เมษายน 2561, จาก [https://www.isranews.org/isranews-
news/63458-news00_63458.html](https://www.isranews.org/isranews-news/63458-news00_63458.html)
- สมพงษ์ เกษมสิน. (2551). *การบริหารงานบุคคลแผนใหม่*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนา
พานิช.
- สุทิน นพเกตุ. (2549). *สิทธิมนุษยชนศึกษา ยุทธศาสตร์สู่การสร้างวัฒนธรรม-วิถีชีวิต
สิทธิมนุษยชนและสุจริตชน*. กรุงเทพฯ: คณะกรรมการสิทธิมนุษยชน
แห่งชาติ.
- สุธาทิพย์ แก้วเกลี้ยง. (2549). *การพัฒนาจิตอาสาในแนวพุทธศาสนา (สารนิพนธ์
ศิลปศาสตรบัณฑิต)*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- Certo, S. C. (2008). *Modern Management* (8th ed). New Jersey: Prentice-
Hill.

ภาคผนวก

คำแนะนำสำหรับผู้แต่ง

รูปแบบเอกสารอ้างอิงวารสารวิชาการรัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์

เอกสารที่นำมาใช้ในการอ้างอิงบทความ ควรมีที่มาจากแหล่งตีพิมพ์ที่ชัดเจน และมีความน่าเชื่อถือสามารถสืบค้นได้ เช่น หนังสือ วารสาร หรืองานวิจัย เป็นต้น ผู้เขียนบทความจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการอ้างอิง เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่มีการอ้างอิงไม่ถูกต้อง จะไม่ได้รับการส่งต่อไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาจนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้สมบูรณ์

การอ้างอิงในเนื้อหาบทความ

รูปแบบการอ้างอิงในเนื้อเรื่องใช้วิธีการอ้างอิงระบบนาม - ปี ตามรูปแบบของ American Psychological Association (APA) โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ

1. การอ้างอิงต้นเนื้อความ ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยระบุชื่อ-นามสกุล ตามด้วยวงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุปีที่ตีพิมพ์ เช่น ...สอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎา แซ่หลี (2562) เป็นต้น

2. การอ้างอิงท้ายเนื้อความ ให้ใช้ระบบตัวอักษรโดยให้ วงเล็บ เปิด-ปิด แล้วระบุชื่อ-นามสกุลของผู้เขียนและปีที่ตีพิมพ์ กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิง ดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

1) พระไตรปิฎกและอรรถกถา พระไตรปิฎกและอรรถกถาให้อ้างชื่อคัมภีร์/เล่มที่/ข้อที่/เลขหน้า มาด้วย ตัวอย่างเช่น

“ดูกรภิกษุทั้งหลาย จักร 4 ประการนี้ เป็นเครื่องเป็นไปแก่นมนุษย์และเทวดาผู้ประกอบเป็นเครื่องที่มนุษย์และเทวดาประกอบแล้ว ย่อมถึงความเป็นผู้ใหญ่และความไพบลูญในภคะทั้งหลายต่อกาลไม่นานนัก” (อง.จตุกก. 21/31/37) เป็นต้น

2) ผู้แต่งหนึ่งราย ให้อ้างชื่อผู้แต่งแล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และตามด้วยปีที่ตีพิมพ์ เช่น (เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง, 2560)

3) ผู้แต่งสองราย ให้อ้างชื่อของผู้แต่งทั้งสองรายโดยใช้คำว่า “และ” ในการเชื่อมผู้เขียนทั้งสองแล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (,) และปีที่ตีพิมพ์ เช่น (พระมหาสุรนนท์ สุนนโท และเกียรติศักดิ์ สุขเหลือง, 2560)

4) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรกแล้วเพิ่มคำว่า “และคณะ” แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (.) และตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (ธิดาภูมิ หมั่นมีและคณะ, 2560)

5) กรณีที่เนื้อความเป็นเรื่องเดียวกันหรือผลการวิจัยเหมือนกัน แต่มีผู้อ้างอิงหลายคนให้ใช้รายการอ้างอิงที่ใกล้เคียงปีปัจจุบันมากที่สุด

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (.) และปีที่พิมพ์ เช่น (Keown, 2010)

2) ถ้ามีผู้แต่งสองรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งทั้งสองราย โดยใช้เครื่องหมายแอนด์ (&) คั่นกลางระหว่างนามสกุลของผู้แต่งทั้งสอง แล้วตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (.) และปีที่พิมพ์ เช่น (Hersey & Blanchard, 2010)

3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 2 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรกตามด้วย et al. ตามด้วยเครื่องหมายจุลภาค (.) และปีที่พิมพ์ (Kaiser et al., 2010)

เอกสารอ้างอิงที่ใช้อ้างอิงในเนื้อหาบทความ จะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ

เอกสารอ้างอิงท้ายเล่ม

(1) พระไตรปิฎก อรรถกถา ทุกเล่มให้อ้างอิงท้ายเล่มด้วยรูปแบบเดียวกัน ดังนี้

ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อพระไตรปิฎก อรรถกถา. //สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์. มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

_____. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(2) หนังสือ

ผู้แต่ง. //(ปีที่พิมพ์). //ชื่อหนังสือ. //(ครั้งที่พิมพ์). //สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์. พระมหาสุทนต์ อากาศโร. (2548). เครือข่าย : ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิสิษฐ์ไทย ออฟเซต.

James, C. (2013). *Office markets & public policy*. Chichester, West Sussex: Wiley.

(3) บทความในหนังสือ

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ).// ชื่อเรื่อง.// (เลขหน้าให้อ้าง).// สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

พระสุกิจ จ. สุจินโณ. (2559). การสร้างความคิดนามธรรมในวัฒนธรรมไทย. ใน ปิวิตร ว่องวิระ, *ทฤษฎีและวิธีวิทยาของการวิจัยวัฒนธรรม*. (น. 112). กรุงเทพฯ: อัมรินทร์.

(4) บทความในวารสาร

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ชื่อวารสาร.// ปีที่ (ฉบับที่).// เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

ธิดา ภูมิ. (2557). การวางแผนและการติดต่อประสานงานเชิงพุทธ. *วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์*, 3(1), 25-31.

(5) บทความในสารานุกรม

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อบทความ.// ใน ชื่อสารานุกรม.// (เล่มที่อ้าง, หน้า เลขหน้าที่อ้าง).
วุฒิชัย มูลศิลป์. (2549). กฎหมายตราสามดวง. ใน *สารานุกรมประวัติศาสตร์ไทย* (เล่ม 1, อักษร ก, น. 12-16).

(6) หนังสือพิมพ์

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์, วันที่/เดือน).// ชื่อบทความ.// ชื่อหนังสือพิมพ์.// เลขหน้า.

สุชาติ เพือกสกัน. (2549, 9 มิถุนายน). ประชาชนเศรษฐกิจพอเพียง. *ผู้จัดการรายวัน*, น. 13.

(7) สารนิพนธ์, วิทยานิพนธ์, ดุษฎีนิพนธ์

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อวิทยานิพนธ์.// (ระดับวิทยานิพนธ์ สาขาวิชา).// สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

พระปลัดสมพงษ์ กวีวิโส (พระราชา). (2558). รูปแบบการบริหารจัดการวัดเพื่อเป็น ศูนย์กลางการเรียนรู้ของชุมชน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา (วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(8) รายงานการวิจัย

ผู้แต่ง.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อเรื่อง.// (รายงานผลการวิจัย).// สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

พระมหาเกษรา กิตติโสภโณ. (2562). รูปแบบการปลูกฝังคุณธรรมและจริยธรรมสำหรับวัยรุ่นไทยยุคใหม่ตามหลักพุทธธรรม ผ่านกลไกการขับเคลื่อนโครงการคลินิก

คุณธรรมของพระธรรมวิทยากร (รายงานผลการวิจัย). พระนครศรีอยุธยา: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

(9) สัมภาษณ์

ชื่อผู้ที่ได้รับการสัมภาษณ์.// (ปีที่สัมภาษณ์, วัน เดือน).// ตำแหน่ง// [บทสัมภาษณ์].

พระปลัดระพิน พุทธิสารโร. (2559, 5 กุมภาพันธ์). อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการเชิงพุทธ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย [บทสัมภาษณ์].

(10) สื่ออิเล็กทรอนิกส์

ผู้แต่ง.// (ปีที่เผยแพร่).// ชื่อเรื่อง.// สืบค้น วัน เดือน ปี.// จาก/แหล่งที่มาของข้อมูล.

ธรรมะไทย. (2560). พระพุทธศาสนาในประเทศไทย. สืบค้น 20 มีนาคม 2560, จาก <http://www.dhammathai.org/thailand/thailand.php>

Buddhism Meditation Triratna Find us Community. (2017). *Who Was The Buddha?*. Retrieved March 20, 2017, from <https://thebuddhistcentre.com/text/who-was-buddha>

(11) ราชกิจจานุเบกษา

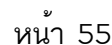
ชื่อเรื่อง.// (พ.ศ., วันที่ เดือนที่ประกาศ).// ราชกิจจานุเบกษา.// เล่ม ตอน.// หน้า.

ข้อกำหนดกรมตำรวจ เรื่อง กำหนดชื่อและประเภทของวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท และประเภทของรถที่ใช้เจ้าพนักงานมีอำนาจตรวจสอบผู้ขับขี่. (2537, 13 กรกฎาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 111 ตอนพิเศษ 30 ง. หน้า 31.

(12) หนังสือพิมพ์

ผู้แต่ง.// (ปีพิมพ์, วัน เดือน).// ชื่อบทความ.// ชื่อหนังสือพิมพ์.// น. หรือ p. หรือ pp. เลขหน้า.

ไทยรัฐ. (2548, 19 เมษายน). เขียวพระสอนศีลธรรม. ไทยรัฐ. น. 3.

ข้อบทรความ (ไทย) (18 pt)

ข้อบทรความ (อังกฤษ) (16 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนหลัก (ไทย) (16 pt), ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนร่วม (ไทย) (16 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนหลัก (อังกฤษ) (16 pt), ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนรวม (อังกฤษ) (16 pt)

หน่วยงานต้นสังกัดผู้เขียนหลัก (ไทย) (16 pt)

หน่วยงานต้นสังกัดผู้เขียนหลัก (อังกฤษ) (16 pt)

E-mail:.....

บทคัดย่อ (18 pt) (ไม่เกิน 300 คำ)

(16 pt) บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ

ประเภทของการวิจัย ประชากรกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่า

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school handwriting practice paper. The lines are evenly spaced and run across the entire width of the page. There are no margins, text, or other markings present.

คำสำคัญ: 3-5 คำ (16 pt) เช่น การเมืองการปกครอง; รัฐบาล; ประชาธิปไตย

Abstract (18 pt) (แปลตามภาษาไทย)

(16 pt) ให้ตรงตามบทความภาษาไทย

Keywords: 3-5 words (16 pt) such as: government politics; government; democracy

บทนำ (18 pt) (ไม่ควรเกิน 4 ย่อหน้า และเขียนให้ครอบคลุมทุกประเด็น)

(16 pt) กล่าวถึงความเป็นมาของเรื่องที่ทำการศึกษาครั้งนี้ ว่ามีความเป็นมาอย่างไรบ้าง พร้อมทั้งอ้างอิงที่มาของข้อมูลนั้นอย่างถูกต้อง

(16 pt) กล่าวถึงปัญหาที่นำมาสู่การวิจัย ให้ตรงประเด็นกับเรื่องที่วิจัยและเชื่อมโยงกับพื้นที่วิจัย ปัญหานั้นเป็นปัญหาที่เป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไปและต้องการได้รับการแก้ไข นำเสนอผลงานวิจัยที่ผู้อื่นได้เคยศึกษาไว้แล้ว พร้อมทั้งอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

(16 pt) ทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาใช้ในการวิจัยในครั้งนี้และหรือทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย พร้อมทั้งอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

(16 pt) สรุปเพื่อเชื่อมโยงไปสู่คำถามและวัตถุประสงค์การวิจัย

วัตถุประสงค์การวิจัย (18 pt)

1. (16 pt)
2. (16 pt)
3. (16 pt)

วิธีดำเนินการวิจัย (18 pt)

(16 pt) เขียนให้ครอบคลุม 5 หัวข้อ ได้แก่ 1. รูปแบบของการวิจัย 2. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง และผู้ให้ข้อมูลสำคัญ 3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย (ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) 4. การเก็บรวบรวมข้อมูล (ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) 5. การวิเคราะห์ข้อมูล (ทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ) และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิจัย (18 pt) (เขียนให้ครบตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้)

(16 pt) ผลการวิจัยตอบวัตถุประสงค์ทุกข้อ

ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ) (ถ้ามี)

คำอธิบายภาพ

ตารางที่ 1 (ชื่อตาราง) (ถ้ามี)

คำอธิบายตาราง

อภิปรายผลการวิจัย (18 pt)

(16 pt) อภิปรายผลการวิจัยที่พบตามวัตถุประสงค์ (ค้นพบอะไร สะท้อนให้เห็นถึงอะไร สอดคล้องหรือไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของใคร พร้อมทั้งอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูล

องค์ความรู้จากการวิจัย (16 pt)

(16 pt) ระบุองค์ความรู้ที่ค้นพบจากการวิจัยหรือสังเคราะห์ออกมาในรูปแบบโมเดล พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างของโมเดล และโมเดลมีที่มาจากฐานคิดของแนวคิดหรือทฤษฎีใดอย่างกระชับ เข้าใจง่าย

ข้อเสนอแนะ (18 pt)

(16 pt) นำเสนอข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย อาทิเช่น ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย
ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ และหรือข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt) รูปแบบการอ้างอิงท้ายเรื่องให้วิธีการอ้างอิงระบบนาม-ปี ตามรูปแบบ
American Psychological Association (APA) จำนวนการอ้างอิงในเนื้อหาและท้ายเรื่อง
ต้องตรงกัน

ธิตูฒิ หมั่นมี. (2557). การวางแผนและการติดต่อประสานงานเชิงพุทธ. วารสารพุทธ
นวัตกรรมการจัดการ, 3(1), 25-31.

พระมหาสุทิตย์ อากาศโร. (2548). เครือข่าย : ธรรมชาติ ความรู้ และการจัดการ (พิมพ์
ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: พิสิษฐ์ไทย ออฟเซต.

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (2539). พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณ
ราชวิทยาลัย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

วุฒิชัย มูลศิลป์. (2549). กฎหมายตราสามดวง. ใน สารานุกรมประวัติศาสตร์ไทย (เล่ม
1, อักษร ก, น. 12-16).

สุชาติ เผือกสกนธ์. (2549, 9 มิถุนายน). ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง. ผู้จัดการรายวัน, น.
13.

James, C. (2013). *Office markets & public policy*. Chichester, West Sussex:
Wiley.

Sample of Original Research Article Preparation

Name of Research Article (English) (18 pt)

Name of Research Article (Thai) (16 pt)

Name and Last name of main author, co-authors (English) (16 pt)

Name and Last name of main author, co-authors (Thai) (16 pt)

Affiliation of the main author (English) (16 pt)

Affiliation of the main author (Thai) (16 pt)

E-mail:

Abstract (18 pt) (Not more than 300 words)

(16 pt) Objectives of this research were: 1.....
2..... and 3..... Populations and sample, research tools, Data
collection, Data analysis, Statistics used for data analysis, Findings were as
follows: (. present only the most interesting research findings).....

Keywords: 3-5 words (16 pt) such as Buddhism, Buddhist Management,
Innovation

Abstract (Thai) (18 pt) (Not more than 300 words)

(16 pt) consistent with Thai abstract.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Keywords: (Thai)

Introduction (18 pt) (should not be more than 4 paragraphs)

(16 pt) mention background of the research topic with brief history as how the topic develops with correct references.....

(16 pt) mention problems leading to research directly to the point of the research and relate the matter to locations in which research is conducted on the common problems generally accepted and want them to be solved.....

(16 pt) Review related at least 2 concepts and theories to be used as guideline for the research and/or theories related to the research topic with correct references of data sources.....

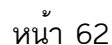
(16 pt) Conclude to connect the matters to research questions and objectives of the research.....

.....

.....

.....

.....

1. (16 pt)

2. (16 pt)

3. (16 pt)

(1.6 pt) Write to cover 5 sub-headlines: Research design, Populations and Samples and Key Informants, Research Instrument (quantitative and qualitative), Data Collection (quantitative and qualitative), Data analysis (quantitative and qualitative), Statistics used to analyzed the data.....

.....

.....

.....

(16 pt) results of the research answer all objectives.....

Figure 1: (Name of the figure, if any)

Source: mention the name of the source

Figure captions.....

Table 1 (Name of table, if any)

Table explanation.....

Discussion (18 pt)

(16 pt) Discuss the research findings according to the research objectives (what is discovered? what is reflected? Is it related to at least two topics of the reviewed research works in chapter 2. Discuss them all with references of data sources.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Body of knowledge (18 pt)

(16 pt) Point out the body of knowledge or achievement from the research work. Synthesize the knowledge in form of a model/ Model structure that is concise and easy to understand

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Recommendations (18 pt)

(16 pt) Summarize all research findings in brief, concise and to the point with recommendations derived from the research work as to use the research results and recommendation for further research

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

References (18 pt)

(16 pt) Format of reference is name-year as of American Psychological Associate (APA) References in contents and at the end must be consistent.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตัวอย่างการเตรียมต้นฉบับบทความวิชาการ (8-15 หน้า)

ชื่อบทความ (ไทย) (18 pt)

ชื่อบทความ (อังกฤษ) (16 pt) (ตัวพิมพ์ใหญ่ทั้งหมด)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนหลัก (ไทย) (16 pt), ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนร่วม (ไทย) (16 pt)

ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนหลัก (อังกฤษ) (16 pt), ชื่อ-นามสกุลผู้เขียนร่วม (อังกฤษ) (16 pt)

หน่วยงานต้นสังกัดผู้เขียนหลัก (ไทย) (16 pt)

หน่วยงานต้นสังกัดผู้เขียนหลัก (อังกฤษ) (16 pt)

E-mail:

บทคัดย่อ (18 pt) (ไม่เกิน 300 คำ)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

คำสำคัญ: 3-5 คำ (16 pt) เช่น การเมืองการปกครอง; รัฐบาล; ประชาธิปไตย

Abstract (18 pt) (แปลตามภาษาไทย)

(16 pt) ให้ตรงตามบทคัดย่อภาษาไทย

.....

.....

.....

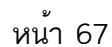
.....

.....

.....

.....

Keywords: 3-5 words (16 pt) such as: government politics; government; democracy

(16 pt) เขียนบททวนแนวคิดและทฤษฎีที่นำมาเป็นฐานคิดในวิพากษ์ประเด็นต่างๆ ในการเขียนบทความวิชาการ

[illegible]

(16 pt)

This image shows a full page of white paper with horizontal dashed lines, typical of primary school writing paper. The lines are evenly spaced and run across the width of the page. There are no margins, text, or other markings on the paper.

ภาพที่ 1 (ชื่อภาพ) (ถ้ามี)

คำอธิบายภาพ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ตารางที่ 1 (ชื่อตาราง) (ถ้ามี)

คำอธิบายตาราง

.....

.....

สรุป (18 pt)

(16 pt)

เอกสารอ้างอิง (18 pt)

(16 pt) รูปแบบการอ้างอิงท้ายเรื่องให้วิธีการอ้างอิงระบบนาม-ปี ตามรูปแบบ

American Psychological Association (APA) จำนวนการอ้างอิงในเนื้อหาและท้ายเรื่อง
ต้องตรงกัน

Sample of Original Academic Article Preparation

Name of Academic Article (English) (20 pt)

Name of Academic Article (Thai) (16 pt)

Name and Last name of main author, co-authors (English) (16 pt)

Name and Last name of main author, co-authors (Thai) (16 pt)

Affiliation of the main author (English) (16 pt)

Affiliation of the main author (Thai) (16 pt)

E-mail:

Abstract (18 pt) (Not more than 300 words)

(16 pt)

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Keywords: 3 - 5 words (16 pt) such as Buddhism, Buddhist Management, Innovation

Abstract (Thai) (16 pt) (Not more than 300 words)

(16 pt) consistent with Thai abstract

.....

.....

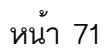
.....

.....

.....

.....

Keywords: (Thai)

(16 pt)

(16 pt)

Figure 1: (Name of the figure, if any))

Source: mention the name of the source

Figure captions.....

Table 1 (Name of table, if any)

Table explanation.....

Conclusion (18 pt)

(16 pt).....

.....

.....

.....

.....

References (18 pt)

(16 pt) Format of reference is name-year as of American Psychological Associate (APA) References in contents and at the end must be consistent.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....